

ภาคผนวก ก

ตารางแสดงการแพร่กระจายงานแปลร้อยกรองวจีโนโบราณในสำนวนภาษาไทย

(เทียบเคียงกับยุคสมัยและรายชื่อนักวิชาการจีนในประวัติศาสตร์จีน)

中国古诗泰译本一览表

ZGSTYB:JJ

(Zhongguo Gushi Taiyiben Yilan Biao: Jarassri Jiraphas)

ตาราง ZGSTYB 1 : XianQin 先秦

ตารางแสดงการแปรกระดานแปดวรรณกรรมร้อยกรองจีนโบราณในสำนวนภาษาไทย : ยุคก่อนราชวงศ์ฉิน

ยุคสมัย	① ยง อิงควาหยี 黄 (2507-2554)	② วิชัย พิพัฒนามานุกฤษณ์ 魏 (2518)	③ จ่าง แซ่ตั้ง 陈 (2517)	④ สุภัทร ชัยวัฒนพันธุ์ 韩 (2549)	⑤ โชติช่วง นาคอน 王 (2529-2531)	⑥ วิลาส มณีวัต ขุนหมื่นนักกวีโลก	อื่นๆ
ยุคชองยา 古歌谣 古民歌					เพลงกระสุน “ตำนานเกอ” 弹歌 (《吴越春秋》) 《礼记·春秋》中 一首 题目不确定 吴歌 61		① ยุคชองยา จี้หวางเกอ 击壤歌 沈德潜 《古诗源》
ชือจิง 诗经	国风 周南: กวานจูช ยูชาน 关雎 64 จ้วนเอ้อร์ ศักกระจั๊บ 卷耳 66 เตาเซา 桃夭 67 ชวณ: คั่นกานเตาง 甘棠 68 สิงตู้ เตินฝ่าน้ำคั้ง 行露 69 เตี่ยวหั่วทวนย์ เหมยมีหล่น 標有梅 70-71 เตี่ยวจิง ดาวจิว 小星 71-72 เทอปีทวนฮี้ ไฉโลกะไรนา	บท จุนถั่วเอ้อ 屯六二 11 บทเพินถั่วชื้อ 黄六二 11 บทจุนชั่งถั่ว 屯上六 12 บทกวยเม่อชั่งถั่ว 归妹上六 12 จงฟูจิวเอ้อ 中孚九二 12 บทหมิงอั้งจิว 明夷初九 13 เตี่ยวหั่วฟานู่ 小雅伐木 22 เตี่ยวหั่ว: บทปั้งจิวเฮียชาน 小雅宾之初筵 22	ถ้ำธาร ชื่อกาน “เสี่ยวเอี้ย” (小雅 斯干) 21-23	นกจิวจันจู (กวานจิว) 关雎(jū) 32-33—周南 เก็บเตาเกอ (ไปเกอ) 采葛 34—王风 ถูกหมยหล่นจากต้น (ไปยว้อหมย) 標有梅 34-35—召南 ขอร้องฟั้งจื่อ (เซียงจั้งจื่อ) 将仲子 35-36—郑风 ผู้ชายใจร้าย (หมิง) 氓 36-39—卫风 มีหญ่าอะไรไม่แห้งที่ขัว กลายเป็นถั่วเหลือง (เทอถั่วไปหวาง) 何草不黄 40-41—小雅 สามัญกณทัโปไปเซ็งรงจาง			⑧ 七月—幽风 ⑨ 采薇—小雅 ⑩ 另有 一首诗题不明确 ⑪ 采芣—王风

ยุคสมัย	① ยง อิงควยี่ 黄 (2507-2554)	② รัชชี่ พืพัฒนาบุกฤษ 魏 (2518)	③ จ่าง แซ่ตั้ง 陈 (2517)	④ สุกัทร ชัยวัฒน์พันธุ 韩 (2549)	⑤ โชติช่วง นาคอน 王 (2529-2531)	⑥ วิลาศ มณัวัต หุนนงนั๊กกัวิลอก	อื่น ๆ
<p>何彼襍 (nóng) 矣 73 抑风 (bèi) : ป้อโจว เรือสน 柏舟 76 ตู้เถีเสียว 绿衣 78 เอ้อร์จ้อเถิงโจวถูกลง ฮว 二子乘舟 81 ป้อโจว เรือสน 柏舟 (二) 81 ตั้ง รู่้ง 蜉蝣 (dì dòng) 82 卫风 สื่อพริมน นกรม 碩人 83 เหมิง ซาย 跟 (máng) 85-86 เทอกว่าง โทกวั้ง 河广 87 王风 จู่หลี่ ฟ่างเรียง 黍离 (shǐ) 89-90 ทู่หนวน กระต่ายรอด่าง 兔爰 (yuán) 91 เถิงจ้งจ้อ ขอเถิดจ้งจ่า 将仲子 92</p>	<p>เถินฟงหวานชีว 陈风 • 宛丘 22 เถินฟงตงเหมินเจีเฟิน 陈风 • 东门之粉 22 โจวซ่งอิชี 周颂 • 意嘻 23 โจวซ่งซ้อเหวิน 周颂 • 思文 24 โจวซ่งเว่ยเทียนเจีหมิง 周颂 • 维天之命 25 โจวซ่งห่าวเทียนอ้วเถินมิ่ง 周颂 • 昊天有成命 25 โจวซ่งจ้อม้าย 周颂 • 时迈 26 ต้าเถียนเกินหวัง 大雅 • 文王 26 เจีวเอี๋ฮงมิ่ง 小雅 • 鹿鸣 29 เจีวเอี๋จี้ช้อ 小雅 • 吉日 29 เจีวเอี๋เจิงยี่ 小雅 • 正月 33 เจีวเอี๋ห้อถ่าวปู้ฮวง 小雅 • 何草不黄 34</p>		<p>(จิมจ้ออิชี) 君子于役 41---王风 ห่านป้อกระพ้อปัก (เป้าอิชี) 鸛羽 42---唐风 โตนตันจันทน์ (ผ่าถัน) 伐檀 43-44---魏风 หุนตุ้มเจีง (ซ่งตู้) 碩鼠 44-45---魏风 ตุหนตุ๋น (เจีงตู้) 相鼠 45-46---邶风</p>				

ยุคสมัย	<p>① ยง อิงคเวทีย์ 黄(2507-2554)</p> <p>หนังสือหิมิง หนังสือเก่าแก่จีน 女曰鸡鸣 93-94 郑风 ทิวี่ตี เป่ถื่อถอย 蔡兮(tuó) 94-95 เหย่หวิ๋มกานฉ่า หวิ๋กั๋นในทุงกั๋วง 野有蔓草(mán) 95 齐风 จีหมิง ไต่ซัน 鸡鸣 97 ปี้โก่ว ไจ่ซู่ 敝笱(bìgōu) 97 魏风 เก้อหลู่ เก้อกป่าน 葛屨(jù) 98-99 จื่อซู่ ไต่ซา 陟岵(zhìhù) 99 ถื่อถู่ หวิ๋นซา 硕鼠 100 唐风 ซิว่ว จิงหวิ๋ด 蟋蟀(xīshuài) 102 秦风</p>	<p>② รัชย์ พิพัฒนาบุเกอญี่ 魏(2518)</p> <p>เซี่ยวเอี๋ยผ่าเว่ 小雅采薇 35 เว่ยฟงโป่ซี 卫风·伯兮 35 หวิ๋งฟงซู่หวิ๋ตี 王风·黍离 36 หวิ๋งฟงฟุ่เอี๋น 王风·兔爰 36 เถียฟงซือเว่ 邶风·式微 36 เซี่ยวเอี๋ยต้าตาง 小雅·大东 37 โจวหนาน : บทเจี๋นเอ้อ 周南·卷耳 40 จ้าวหนาน: บทเหย่หวิ๋ตังสี่ จวิ๋น 周南 野有死麋 41 ถื่อฟง : บทจีหวิ๋น 齐风·鸡鸣 41 เจิ่นฟง : บทเจี๋งถง 郑风·狡童 42 เจิ่นฟง : บทจื่อจิ้น 郑风·子衿 42</p>	<p>③ จ่าง แซ่ตั้ง 陈(2517)</p>	<p>④ สุกั๋ทว รัชย์วิ๋ตหมพันซู่ 韩(2549)</p>	<p>⑤ โทติซวง นาดอน 王(2529-2531)</p>	<p>⑥ รัตต มณีวัต ชุมนุมนักกวีโลก</p>	<p>อื่นๆ</p>
---------	---	--	-----------------------------------	--	---	--	--------------

ยุคสมัย	① ยง อิงคเวทย์ 黄(2507-2554)	② รัชชั พืพัฒนาบุคฤษั 魏 (2518)	③ จ่าง แซ่ตั้ง 陈 (2517)	④ สุภัทรร ชัยวัฒนพันธุ 韩(2549)	⑤ โชติช่วง นาดอน 王(2529-2531)	⑥ วิชาศ มณัวัต ขุนหมื่นกวีโลก	อื่นๆ
	<p>เจียนเจี๋ย อ้อกก 蒹葭(jiānjiā) 104 หวงหนั่นยว นกขมัน 黄鸟 105-106 陈风 หวานจิ่ว ดอนถาน 宛丘(wǎnqiū) 107 เหิงเหมิน ประตูไม้ขวาง 衡门 108 จูหลิน ป่าจู 株林 109 桧风 สิทซัว ฉางงู ฉางงูอยู่ลุ่ม 隰(xī)有芣苢 111 เฟยเฟิง ไร่หอม 匪风 112 曹风 เจี้ยนเจี้ยน ซาโรได้โรฉี 下泉 113 ฟูหิว แมลงฟู 蟋蟀(xùyú) 114 幽风(yōufēng) จีอูเจี๋ย นกเค้า 鸛鳴(luānmíng) 116</p>						

ยุคสมัย	① ยง อิงควายี่ 黄(2507-2554)	② รัชย์ พิพัฒนามงกุฎย์ 魏(2518)	③ จ่าง แซ่ตั้ง 陈(2517)	④ สุกัทร ชัยวัฒน์พันธ์ 韩(2549)	⑤ โชติช่วง นาดอน 王(2529-2531)	⑥ รัตต มณีวัต ชุมนุมหนักทั่วโลก	อื่นๆ
	<p>ดงชาน อุเขาตะวันออก 东山 117-118 小雅 ฉางตี้ ดอกนางตั้ง 常棣(di) 121 จ้านฉู่ ฉ่าน้ำฟ้า 湛露 123 ถั่วเย่ เดือนหก 六月 125 เหมียนซู่ชู่ น้ำแข็ง 沍水(miǔn) 128 ซือกาน ธารไหล 斯干 129 หวงเหนี่ยวหวงเหนี่ยว นกเหลืองนกกเหลือง 黄鸟 132 大雅 ฉางหวู่ ยรรยง 常武 134-135 周颂 ซือเหวิน อังองค์ไชวี่ 思文 137 เหมียงตี้ ฉาลงาม 良耜(si) 138</p>						

<p>ยุคสมัย</p> <p>ชู่ฉี</p> <p>楚辞</p>	<p>① ยง อิงกวางย์ 黄 (2507-2554)</p> <p>กลอนเหตีเซา 离骚</p> <p>屈原 101-102</p> <p>เก้าเพลง 九歌</p> <p>屈原 93</p>	<p>② วิจัย พัฒนากฎขู่ 魏 (2518)</p> <p>มนต์เพลงชาวฮั่น</p> <p>越人歌 73</p> <p>มนต์เพลงชาวสวี่</p> <p>徐人歌 73</p> <p>เจ้อฮี้เกอ</p> <p>接輿歌 73</p> <p>หนือจื่อเกอ</p> <p>孺子歌 74</p> <p>เซียงจิ้น</p> <p>湘君 77</p> <p>ท่านเจียงฟู่เหยียน</p> <p>湘夫人 77</p> <p>ซ่างซือมีง</p> <p>少司命 77</p> <p>กั๋วซาง</p> <p>国殇 78</p> <p>โจวซือ</p> <p>抽思 82</p> <p>เหตีเซา</p> <p>离骚</p> <p>เทียนเวิน</p> <p>天问 82</p> <p>(อ้างอิงแต่ไม่พบบทกวี)</p> <p>อาชิ่ง</p>	<p>③ จ่าง แซ่ตั้ง 陈 (2517)</p>	<p>④ สุภัทร ภัยวัฒน์พันธ์ 韩 (2549)</p> <p>นิราศกำสรวล (เหตีเซา)</p> <p>离骚 73-92</p> <p>กำสรวลราชธานี้อิ่ง (อาชิ่ง)</p> <p>哀郢 93-96</p>	<p>⑤ โชติช่วง นาดอน 王 (2529-2531)</p> <p>屈原 国殇</p>	<p>⑥ วิไลศ มณีวัต ษุมนุมนักวีโลก</p> <p>คำถามแต่สวารรค์ 屈原 天问 13-14</p>	<p>อื่นๆ</p> <p>⑦ ปรากฏเพียงวรรคหนึ่งของเหตีเซา</p>
---------------------------------------	---	---	--------------------------------	--	--	---	---

ยุคสมัย	① ยง อิงเกวหยี่ 黄 (2507-2554)	② วิชัย พัฒนาอนุภรณ์ 魏 (2518)	③ จ่าง แซ่ตั้ง 陈 (2517)	④ สุกัทร ชัยวัฒน์พันธุ์ 韩 (2549)	⑤ โชคิช่วง นาดอน 王 (2529-2531)	⑥ วิชาต มณีวัตติ ชุมนุมนักกวีโลก	อื่นๆ
		哀郢 88 หวางซา 怀沙 82 จ้อเจียง 涉江 88					
จ้านกั๋ว “ฟู” 战国：赋 古诗 十九首	宋玉 ผู้วางตั้งอุสูกามัซฉฉ่ 登徒子好色赋 124 选自《昭明文选》 จะจากมือยอกจาก 行行重行行 209 c- หญ้าไซจีที่ริมฝั่ง 青青河畔草 210 c- เป็นบนบนสนเจียวปาส 青青陵上栢 1211 c- วันนี้ร่วมเสี้ยงจั้น 今日良宴会 212 c- พ่ายพิมี่หอตระหง่าน 西北有高楼 213 c- ห้องธารเก็บโกมล 涉江采芙蓉 215 c- จันทร์ราแจมราตรี 明月皎夜光 215/1 c- ไผ่เดี่ยวริ้วไอนอ่อน 冉冉孤生竹 218 c- ลานในไม้ไม้ประหลาด 庭中有奇树 219 c-						

ยุคสมัย	① ยง อิงกวหยี่ 黄(2507-2554)	② วิชัย พิพัฒนานุกฤษณ์ 魏 (2518)	③ จ่าง แซ่ตั้ง 陈 (2517)	④ สุภัทร ชัยวัฒน์พันธ์ 韓(2549)	⑤ โชติช่วง นาดอน 王(2529-2531)	⑥ วิลาศ มณีวัต ชุมนุมนักกวีโลก	อื่นๆ
	วามาวาดวงจวงควาซ 迢迢牵牛星 219 C- หวนรณาทงไกล 迥车驾言迈 220 C- เรียงตงสูงทงตั้งยิธรณ์ 东城高且长 220 C- ขับยานออกทวารบน 驱车上东门 222 C- ผู้ดับบัวท่าง 去者日以疏 223 C- อาศุหาหเต็มร้อย 生年不满百 223 C- เข็มเขียบเหยียบขบไลยศก 漂漂岁云暮 224 C- ต้นหมันต้นพันหนาวจัด 孟冬寒气至 225 C- แจกมาจากเมืองไกล 客从远方来 226 C- เพ็ญจันทร์ข้างคองตุค 明月何皎皎 227 C-						

หมายเหตุ ข้ออื่นๆ ในที่นี้ประกอบด้วยชื่อสิ่งพิมพ์และเจ้าของผลงานตามแต่ละหมายเลข ดังนี้ ด้านตำราวรรณคดีเปรียบเทียบ ⑦ กระแส มาตถกরণ ⑧ สิทธาและเร็นกัตย
 ด้านวัฒนธรรมจีน ได้แก่ ⑨ หนังสือ "วัฒนธรรมประเทศไทย" (สำนักพิมพ์สุภาพใจ 如是出版社) ⑩ หนังสือชื่อชุดวัฒนธรรมจีน โดยฟูซุนเจียง (สำนักพิมพ์สุภาพใจ 如是出版社)

ตาราง ZGSTYB 2 : Qin-Han 秦汉

ตารางแสดงการแพร่กระจายงานแปลวรรณกรรมร้อยกรองของจีนโบราณในตำนานภาษาไทย : ยุคฉิน-ฮั่น

ยุคสมัย / ชื่อนักวี	① ยง อิงคเวทย์ 黄 (2507-2554)	② วิทย พัฒนาคุณฤทธ์ 魏 (2518)	③ โชติช่วง นาดอน 王 (2529-2531)	④ สุภัทร ชัยวัฒน์พินธุ์ 韩 (2517)	⑤ วัฒนธรรมจีน (ดูภาพใบ)
ยุคฉิน		หล่ง 《礼赋》 99-100 เหมนเจียงฉือ 成相辞 101-102			
เซ่วฝู่ 乐府	ม่อซำงซาง (หม่อนบนทางหว่านนา) 陌生桑 190/1 ซ่งเซ่ตงหนานเฟี้ย (หญิงทองส่องอากาศเนย์) 孔雀东南飞 192/1-192/4	เพลงเก็บสีกบัว ไม่ได้ระบุชื่อภาษาจีน 124 สงครามเมืองไต้ 战城南 125 อายุสิบห้า ไปเป็นทหาร 十五从军征 A+ 125 เพลงอิ้วจู้ชือ 有所思 A+ 127 เดือนเกอลิง 艳歌行 A+ 128 เพลงรักม่อซำงซำง 陌上桑 142-143 จีหลินหยาง "หล่อฟูที่เก็บใบหม่อน" 羽林郎 144-145 มันเซ่อเจี่ยเซกวาง (มาจากกลอนโบราณ 19 บท) จีฟูเหินเกอ 戚夫人歌 A+ 133		กรยาป่วย (ฟูปิ่งลิ่ง) 妇病行 98-99 C ประตูเมืองด้านตะวันออก (ตงเหมินลิ่ง) 东门行 100 B เมื่ออายุสิบห้าปีถูกเกณฑ์ไปออกรบ (ตั้งอุ้งจินเจิง) 十五从军征 101 A สู้รบกันแถบซานเหมิงด้านไต้ (ตั้งเจิงหนัน) 战城南 102 B นกยูงบินไปทางตะวันออกถึงไต้ (จงเจี่ยตงหนันเฟย) 孔雀东南飞 104-118 A ขึ้นตึกเก็บสมุนไพร (ซ่งซำงไถหมือ) 上山采藤芜 119 A คนขวราฟ้าน (ไปไถว้ออัน) 白头吟 120-121 A	3 汉乐府: 江南

ยุคสมัย / ชื่อนักกวี	① ยง อิงกเวทย์ 黄 (2507-2554)	② วิจัย พัฒนานาฏฤกษ์ 魏 (2518)	③ โขติช่วง นาดอน 王 (2529-2531)	④ สุภักร์ ชัยวัฒน์พันธุ์ 韩 (2517) คนที่ฉันคิดถึง (อ้อสาวซื่อ) 有所思 121 A ไอ้สวรรค์ (ซ่งเอี้ย) 上邪 122 A	⑤ วัฒนธรรมจีน (ดูภาพใจ) 中国文化常识
		เพลงพื้นเมืองสมัยเจิ้งตี้ 成帝时民谣 A+ 133 咏史诗 A+ 134 同声歌 A+ 135 《古诗十九首》 行行重行行 A+ 138 青青河畔草 A+ 139 涉江采芙蓉 A+ 139 庭中有奇树 A+ 139 明月何皎皎 A+ 139 青青陵上柏 A+ 140 生年不满百 A+ 140 เพลงรักมือข้างซัง 陌上桑 B+ 142 จิตดินพอก 羽林郎 A+ 144 ตำนานเกอฉิง 短歌行 A+ 152			

ยุคสมัย/ ชื่อนักกวี	① ยง อิงฉเวทย์ 黄(2507-2554)	② วิชัย พิพัฒมานุกฤษณ์ 魏 (2518)	③ โขติช่วง นาคอน 王(2529-2531)	④ อุกัทร ชัยวัฒน์พันธุ์ 韩(2517)	⑤ วัฒนธรรมจีน (สุขภาพใจ) 中国文化常识
▶ อันฟู 汉赋 贾谊	บทขุนกู่ 鹏鸟赋并序 156-157				
司马相如	จือชู่ (ฟู่จุนตงอูญา) 子虚赋 164/1-164/3				
卓文君	กลอนรำพันเต้าขาว (ไป ไถว หิ้น) 白头吟 174				
张衡	ฟูกัดับนา (กุกเถินชู่) 归田赋 178/2				
汉乐府 曹操	เสฉู่ (น้ำค้างบนต้นหอม) 薤露 蒿里 (ขมคาม) 蒿里 183/2 ลำน่าเพลงขาว (จางเกอสิง) 长歌行 (二曲选一) 185 สั่งขานลำหมีหัว (เก็บศกจากบนเงา) 上山采靡芜 (《古诗十九首》) หมี่อู่ 186				
诸葛亮	เหยียงผู้หิ้น (รำพันกุกเถินชู่) 梁甫吟 188				
班婕妤	ข่วนเกอสิง (ลำน่าขอพิลาฟ) 怨歌行 187				
▶ ปานอู่ 班固	กลอนพรรณนาประวัติศาสตร์ของ ปานอู่ 咏史诗 232				

ยุคสมัย / ชื่อนักกวี	① ยง อิงคเวทย์ 黄(2507-2554)	② วิชัย พิพัฒนานุกฤษ 魏 (2518)	③ โททิวัง นาดอม 王(2529-2531)	④ สุภัทท์ พยัวัฒน์พันธุ์ 韩(2517)	⑤ วัฒนธรรมจีน (สุภาพใจ) 中国文化常识
▶ อางหิง 张衡 秦嘉	กลอนสี่โคลง 四愁诗 235/1 赠妇诗 238				
▶ ชูอู่ 苏武	กลอนของซูหวู่ (4 บท เลือกแปด 3 บท) (บทที่ 1 ลาพี่น้อง บทที่ 2 ลาเมีย บทที่ 3 ลาเพื่อน) 四首选译三首一, 别兄弟 二, 别妻三, 别友 203/1				
โจโจ 曹操 A	เซี่ยตูลิ่ง (สำนวนดั้งเดิม) 薤(1u)露行 269 เซาหลี่ลิ่ง (สำนวนตาม) 蒿里行 271-272 ชู่หนานลิ่ง (สำนวนวอลครรจ์) 苦寒行 274	ตำนานเกอลิ่ง 短歌行 152	เพลงกล่อมสุรา 短歌行 26 เซาหลี่ลิ่ง 蒿里行 28 สำนวนวอลครรจ์ 苦寒行 30 เดินเท้าออกจากเซี่ยเหมิน 步出夏门行 1. ชมทะเลหลวง 32 2. เต้าแม่ อายุยืน 33	สำนวนเพลงไว้อาลัย (เซาหลี่ลิ่ง) 蒿里行 148 สำนวนเพลงสั้น (ตำนานเกอลิ่ง) 短歌行 149-150 แม่เต้าพิงจะอายุยืน (กุษุชู่ ไช่) 龟虽寿 150-151	
โจผี 曹丕 A	จ่านจ้ายลิ่ง (สำนวนสาธุการ) 善哉行 277 เห็นทหารจุงเรื่อเม่นำจึงหองต้องพราก กับภรรยาหลังวันแต่งงาน 清河见挽船士新婚与妻别作 278 ฝูงหงส์ลือจ้าว (กุ่มทาวปี)				

ยุคสมัย / ชื่อนักกวี	① ยง อิงกวเวทย์ 黄(2507-2554) คำนำเพลงสั้น 短歌行 279-280 เขียนกลอนสี่ (คำนำขอเมืองเอียน) 燕歌行 280	② วิชัย พัฒนาอนุภักษ์ 魏 (2518)	③ โจติช่วง นาดอน 王(2529-2531)	④ สุภัทร ชัยวัฒน์พันธุ์ 韩(2517)	⑤ วัฒนธรรมจีน (ดูภาพใจ) 中国文化常识
โจสิด 曹植 A	กลอนเจ็ดกวี 七步诗 285 เหยียดียนหวงซวีลิ่ง (คำนำนกกระจากบ่วง) 野田黄雀行 286 เขียนสี่แปดเห็น(บทแปลจากปลาไหล) 蝦蟆篇 287 แต่งถวายไปหม่าอ๋องเปียว 赠白马王彪 289-290 กลอนช้วนกลอนสี่ (คำนำขอแค้น) 怨歌行 294	เจ็ดกวี 七步诗 42 เศร้ารันทด 怨妇行(รอสี่ค) 44 ม้าขาว 白马篇 45-46 ส่งพี่น้องตระกูลสิง 48-49 แต่เจ้าฟ้าม้าขาว 赠白马王彪 51-54 เพลงนกนางแอ่น 野田黄雀行 35-36 รำพึง 37	บทกลอนเจ็ดกวี 七步诗 152 แต่เปียวเจ้านครรัฐไปหม่า (ตั้งใจไปหม่าอ๋องเปียว) 赠白马王彪 153-156 ผูกฐิติกับโกลนคม (ซื่อฮย) 七哀 157-158		
หวังซ่าน 王粲 B	กลอนเจ็ดบท 七哀诗 299-300				
หลิวเจิน 刘桢 B	กลอนที่เล่าจนแต่งให้ลูกผู้น้อง บทที่ 2 赠从弟 诗之三 301				
จ่งหรง 孔融 B	六言诗三首 ในเล่มหาไม่เจอ				
▶ ดูฉี 陆机	กลอนแต่งระหว่างทางสู่ลกเอียง 赴洛道中作 367				
▶ ดูจวิน 陆云 B	กลอนลมชองเงา 谷风 368				

บุคคลสมัย/ ชื่อนักกวี	① ยง อิงคเวทีย์ 黄(2507-2554)	② วิชัย พิพัฒนามนุญณ์ 魏 (2518)	③ โชติช่วง นาดอน 王(2529-2531)	④ สุภัทรา ชัยวัฒน์พันธุ์ 韩(2517)	⑤ วัฒนธรรมจีน (สุขภาพใจ) 中国文化常识
▶ หรวนฉี 阮籍 B		咏怀诗 (31)			
▶ ฟานเหยี 潘岳 B	กลอนอาลัยภรรยา 悼亡诗 369				
▶ จ้าวซือ 左思 B	กลอนพรรณนาประวัติศาสตร์ 8 บท 咏史诗八首 372				
▶ ไชหยง 蔡邕 A	สำเนาตีพิมพ์านม้าคู่เชิงขาว 饮马长城窟行 249				
▶ ไชเห่เซียน 蔡琰 B	กลอนแค้นพิลาป 悲愤诗 253/2				
▶ จางเสี 张协 C	กลอนเบ็ดเตล็ด 2 ใน 10 บท 杂诗十首译二首 364				
▶ จางจ้าย 张载 C	กลอนเจ็ดทม 七哀诗 361				
▶ จางฮว่า 张华 C	กลอนรำพึงรัก บทหนึ่งในสามบท 情诗三首之一 360				
▶ ฟู่เสวี่ยน 傅玄 C	กลอนเบ็ดเตล็ด 杂诗 359				
▶ หลิวคูน 刘琨 C	ขอลมแรง 扶风歌 387 กลอนแต่ทฤณอีกครั้ง 重赠卢谔 389				
▶ จ้าวอี้ 赵壹 C		疾邪诗 29			
▶ ญี่ 李		与刘伯宗绝交诗 27			

ตาราง ZGSTYB 3 : WeiJin Nanbei 魏晋南北朝

ตารางแสดงการแปรกระจายงานแปลวรรณกรรมร้อยกรองจีนโบราณในล้านนาภาษาไทย: ยุคเว่ยจินและราชวงศ์เหนือใต้

ยุคสมัย	① ยง อิงคเวทย์ 黄 (2507-2554)	② จาง แซ่ตั้ง 陈 (2517)	③ โห่ชิตชวง นาดอน 王 (2529-2531)	④ สมเด็จพระเทพฯ 公主 (2541)	⑤ สุภัทรา ชัยวัฒน์พันธุ์ 韩 (2549)	วิลาศ มณีวัต พุ่มมุนนักกวีโลก	⑦ ต้าจว๋เรียน 比较文学基础 中国文学
เฉาเซวหมิง 陶渊明	归园田居 A ไม่มี กลับไปเด็ดหนา พร้อมคำนำ 归去来兮辞并序 401-402 A กลอนอยู่ไรมานา 5 บท 归园田居五 407A กลอนนกกกลับ 归鸟 409 A กลอนตีลูก 责子诗 410 B ดื่มเหล้า 20 บท พร้อมคำนำ 饮酒 二十首并序 412-415 A ปลายศกตออบทำนมนตร์ขูด สนองจาก 岁暮和张常侍 433 B เรื่องแห่งต้นธารคอเถา พร้อมกลอน 桃花源记并诗 435 A	ทิวทัศน์และจิตใจรุ่งโรจน์ 饮酒 二十首并序其五 35 หลายคนร่วมที่เขวได้ต้นป้อ หลุมฝังศพของตระกูลโจว 诸人共游周家墓柏下 33	ชื่อ รังเงา วิญญาณพร้อมคำนำ 形神影三首 24-27 สนเขี้ยว 饮酒·青松在东园 ภาพ 73 กลับจากราธาภิประสพพายุ ที่กุยหลิมในเดือนห้าปีถัดไป 庚子岁五月中从都还 阻风于规林二首 65-66 กวีเต๋า หวนคืนสู่ชนบท 归园田居 69-72 กวีเต๋า เก็บเกี่ยวข้าว 庚成岁九日中于西田 获早稻 73-74 กวีเต๋า กวีเปิดเตล็ด 杂诗 75-78 กวีเต๋า เสปสุรา 饮酒(二首) 79-86 กวีเต๋า เที่ยวดูสถานหญ่เป็นใจวกกับ	กลับสู่สวนสวน บท 1 归园田居 [五首], 其 一 12-15 กลับสู่สวนสวน บท 2 归园田居 [五首], 其 二 16-19 ดื่มเหล้า บท 5 饮酒, 其五 20-23 ดื่มเหล้า บท 8 饮酒, 其八 24-27	กลับคืนสู่ชีวิตไรมานา (กุยเอียนเถินเจี้อออิ) 归园田居之一 160-161 ปลุกกระพ้อมอคำข่อยไอน์ ชุมชน (บทหนึ่งในชุดดื่มเหล้า) (อิมเจี้อออิ) 饮酒 161 ชีวิตคนไรรากก็ติดคิด (บทหนึ่งในชุดปลุกกระพ้อมอ) (เจี้อออิ) 杂诗 162 กลับบ้านและ (กุยซีไห่ลือตีอื่อ) 归去来兮辞 162-165	ไม่ปรากฏชื่อบทกวี 归去来兮辞 诗一首 诗题不明 确 90-92	诗一首 诗题不明确 4 เสปสุรา

ยุคสมัย	① ยง อิงตเวทย์ 黄 (2507-2554)	② อ่าง แซ่ตั้ง 陈 (2517)	③ โห้ตี๋ช่วง นาดอน 王 (2529-2531)	④ สมเด็จพระเทพฯ 公主 (2541)	⑤ สุภัทร ชัยวัฒน์พันธุ์ 韩 (2549)	วิลาศ มณีวัต ชุมนุมนักกวีโลก	⑦ ต้าราเรียน 比较文学基础 中国文学
			<p>ผองเพื่อน 与友游周村坟墓 87 กวี เต๋า คนจนผู้ยิ่งใหญ่ 咏贫士 88-89 กวีเต๋า เปรียบโบราณ 拟古诗 94-96 กวีเต๋า เขียนตามความรู้สึก 杂诗 99-100 กวีเต๋า ขอทาน 乞食 101 กวีเต๋า เพลงศพ 挽歌诗 103-104 กวีเต๋า</p>				
เอกพจน์ 陶弘景 C		พระกระแสน้ำ "ในภูเขา อะไร" แต่งบทกวีตอบ 诏问山中何所有赋诗 以答 37	ตอบพระราชพินิจา "กุดอ้อม อะไร" 诏问山中何所有赋诗 以答 ภาพ 47				
▶ เกิงซัน 庾信 B		จากเพื่อน 重别周尚书 39					
▶ เซวี่ต้าเหิง 薛道衡 C		คนและตะวัน คิดถึงยามกลับ 人日思归诗 39					

南北朝民歌：《西洲曲》（中国文化常识） กับ “ซื่อเต๋อ” ของสุชญาไท (สิงคโปร์)

ราชชื่อนักกวี	① ยง อิงคเวทย์ 黄 (2507-2554)	② จาง แซ่ตั้ง 陈 (2517)	③ โชติช่วง นาดอน 王(2529-2531)	④ สมเด็จพระเทพฯ 诗琳通公主 (2541)	⑤ อึ้ง บุญภัทร (2549)	⑥ สุภัทร ชัยวัฒน์พันธุ์ 江(2549)	นุษบา เรื่องไทย	วิลาศ มณีวัตร	อื่นๆ
เหอจื่อจิ่ง ★ 贺知章 B+	กลับบ้านเดิม 回乡偶书二首 42	กลับบ้าน 回乡偶书 ภาพ 25 เพลงกิ่งหวี 咏柳 ภาพ 67			เขียนในวันกลับบ้าน เกิด 回乡偶书 ขับลำนำต้นหวี 咏柳	เขียนจากความบังเอิญเมื่อ ได้กลับบ้าน (พูเซียงโอ่วซู่) 回乡偶书 195	เรื่องกลับบ้านเกิด 回乡偶书 16 ท่องกลอนต้นหวี 咏柳 17		
จางจิวหลิง ★ 张九龄 B+						มองจันทร์ตลในให้คิดถึงคน รักในแดนไกล 望月怀远 194			
หวังเจี๋ยวาน ★ 王之涣 A	ขึ้นหอมนกตะกรุม เล็ก 登鹳雀楼 46			บทกวีเมืองเหลืองโจว 凉州词 28-31	หอขึ้นนกตะกรุม 登鹳雀楼 เพลงเหลืองโจว 凉州词 จรส่ง 送别	เพลงเหลืองโจวลือ 凉州词 179 ขึ้นหอมนกตะกรุม (ตั้งกวีวนเซียงโหลว) 登鹳雀楼 180	ขึ้นหอมนกตะกรุม 登鹳雀楼 16		
เมิ่งท้าวทราณ ★ 孟浩然 A	ยามเช้าดูใบไม้ผลิ 春晓 45	อรุณรุ่งในวสันต์ 春晓 ภาพ 33	รุ่งอรุณดูใบไม้ผลิ 春晓 8-9		เยี่ยมบ้านเพื่อนเก่า (กวีผู้โหยงเจว) 过故人庄 174 เช้ารุ่งดูใบไม้ผลิ (ขุนเสี่ยว) 春晓 174-175	พักที่แม่น้ำเจียนเต๋อ 宿建德江 16 ส่งจูต้าสู่นิน 送朱大入秦 16			

รายชื่อต้นกวี	① ยง อิงคเวทย์ 黄 (2507-2554)	② จาง แช่ตั้ง 陈 (2517)	③ โชติช่วง นาดอน 王(2529-2531)	④ สมเด็จพระเทพฯ 诗琳通公主 (2541)	⑤ ้วย บุญภัทร (2549)	⑥ สุภัทร ชัยวัฒน์พันธุ์ 江(2549)	บุษบา เรื่องไทย	วิลาศ มณีวัตร	อื่นๆ
					秦中寄远上人 留别王维 เขียนหมู่บ้านสหราชอาณาจักร 过故人村				
▶ หลี่ผิน ★ 李频 C--							ข้ามแม่น้ำฮั่น 渡汉江 16		
หวังซ่งหึง ★ 王昌龄 A		ปกป้องชายแดน 出塞 49			ล่านำออกศึก 从军行(一) ออกศึกชายแดน 出塞 ล่านำออกศึก 从军行(二) ส่งจินเจี้ยนที่ทอฝู หรือ 芙蓉楼送辛浙	ที่ชายแดน (ซูโซ่) 出塞 178 ภรรยาตรวจ (กยูเอียน) 闺怨 178 ชีวิตทหาร (จงจินสิง) 从军行 178-179	หอครรวญ 闺怨 16 ส่งองค์รักษ์ใจ 送柴侍御 16		
หวังหวง ★ 王维 A	送元二使安西 195	ขานกริมแม่น้ำ เอวี่ฉวน 渭川田家 77 บทกวีปิณฑะ 杂诗 79 พำนักอาศัยในตงไผ่ 竹里馆 81 จู่ไฉ 鹿柴 85	ส่งเพื่อนที่ชายแดน 送元二使安西 ดอกไม้ 57 ท่านมาจากบ้านเกิด 君自故乡来 ภาพ 23 สำนักตงไผ่ 竹里馆 ภาพ 79	เพลงเมืองเว่ย 渭城曲	บทกวีปิณฑะ 杂诗 โรงไม้ไผ่ 竹里馆 ส่งจร 送别	คิดถึงพี่น้องทางบ้านใน เทศกาลขึ้นกั๊ก้าเดือนเก้า 九月九日忆山东兄弟 175-176 คิดถึงบ้านเกิด (จ่าซื่อจื่ออี้) 杂诗 176 กระท่อมป่าไผ่ (ตู้หลี่กั๋วอัน) 竹里馆 176 บทเพลงขู่ยเจิง (ขู่ยเจิงจี) 渭城曲 176-177	ศาลาสวนไผ่ 竹里馆 P29 กลอนแปดเตต็ด 杂诗 36 เว้งดอกบัว 莲花坞 16 ธารนกร้อง 鸟鸣涧 16 หมู่บ้านจู่ 鹿柴 16	4 เด่มสุขภภาพใจ 4 วันเก้าเก้าเดือนเก้า คิดถึงพี่น้องที่ซานตง 九月九日忆山东 兄弟	

รายชื่อนักกวี	① ยง อิงคเวทย์ 黄 (2507-2554)	② จ้าง แซ่ตั้ง 陈 (2517)	③ โชติช่วง นาดอน 王(2529-2531)	④ สมเด็จพระเทพฯ 诗琳通公主 (2541)	⑤ ด้อย บุญภัทร (2549)	⑥ สุภัทร นัยวัฒน์พันธุ์ 江(2549)	บุษบา เรื่องไทย	วิลาศ มณีวัต	อื่นๆ	
หลี่ไป่ ★ 李白 A	เขียนแต่เสียด้ายเทียน ซาน ไม่นพบ 访戴天山道士 不遇 23/351 (ไม่ปรากฏชื่อบทกวี) (เริ่มต้นว่า นวก ปรากฏจึงขังเหลือ) 23 นาซออันเกอ—สอง แปดสาวไครนะ 23 เจ้าจากเมืองเป็กเต้ 早发白帝城 24/336 ส่งเมืองห้าหวานที่หอ พระเรียนเหลือ เดินทางไปกว้างหลัง	ดื่มคนเดียวได้ดวง จันทร์ บทที่ 1 月下独酌其一 51 ดื่มคนเดียวได้ดวง จันทร์ บทที่ 2 月下独酌其二 53 ออกศึก 从军行 57 การคำนินของแจ่ม จันทร์ โบราณ 古朗月行 59 เจ้าจากเมืองหลวง	ส่งเมืองห้าหวาน ๗ หอ กระเรียนเหลือ 黄鹤楼送孟浩然 之广陵 ภาพ 87 ราตรีวิวกะหนึ่ง 静夜思 ภาพ 89 อำเภอहतियุน ๗ หอเซี่ยถิว 宣州谢朓楼饯别 校书叔云(一) ดอกไม้ 78 เคื่องแก่น ดอกไม้ 29	ความคิดคำนึงในคืน สงบ 静夜思 ออกจากเมืองไปเต๋ยาม รุ่งอรุณ 早发白帝城 ที่หอภกาเรียนเหลือ ส่งเมืองห้าหวานไป กว้างหลัง 送孟浩然之广陵 910 อำเภอเมื่อข้ามจิงหมิน 渡荆门送别 *ในเล่มทยกอไ้ร่ายคำ	อารมณ์เกินเคียด 静夜思 怨情 เสียดระหว่างอยู่เป็นผู้ มาเยือน 客中作 มอบให้วาง หงุน 赠汪伦 ข้ามเขาจิมหมินส่ง จาก 渡荆门送别 มอบให้เม้ง เฮ้าหฺราน 赠孟浩然 เดี่ยวดื่มได้แสงจันทร์ 月下独酌	บทเพลงดูไปไม่ร่วง (จื่อเอี้ยอู่เกอ) 子夜吴歌 182 ดวงจันทร์ขึ้นจากเขาเทียน ซาน (กวนซันเอี้ย) 关山月 182-183 คนเดียวได้ชมได้ (กู่ฟิงจื่ออี) 古风之一 183-184 ดื่มเหล้าเดียวขายได้ดวง จันทร์ (เอี้ยเซี่ยจู่จิว) 月下独酌 184 เชิญดื่มเหล้า (เชิญจิ้นจิว) 将 进酒 185-186	เพลงชีวิต 秋浦歌 16 ถ่านสามเคล้นเอว 越女词 16 ค้างคืนวัดภูเขา 夜宿山寺 16 ถามตอบกลางภูเขา 山中问答 คิดถึงในคืนสงัด 静夜思 19 เพลงจันทราที่เงา เอ่อหมย 峨眉山月歌 19 อ่าววังหงุน 赠汪伦 19	ความสุขในชนบท 田园乐 16 วันที่เก่าเดือนแก้วรำลึก ถึงพี่น้องที่ซานตง 九月九日忆山 东兄弟 17 ความคิดถึง 相思 19 เรือนในป่าไผ่ 竹里馆 21	ไว้นักกำลังมา 将进酒 225 ไม่ปรากฏชื่อ บทกวี 独坐敬亭山 350 และอีก 2 บทที่ ไม่ปรากฏชื่อ บทกวี เช่นเดียวกัน (另有两 首, 诗题不 明确) 95-98	2 秋浦歌 269 2 夜宿山寺 2 寄东鲁二稚子 290 3 静夜思

รายชื่อนักกวี	① ยง อิงคาวเหยี่ 黄 (2507-2554)	② จ่าง แซ่ตั้ง 陈 (2517)	③ โชติช่วง นาดอน 王(2529-2531)	④ สมเด็จพระเทพฯ 诗琳通公主 (2541)	⑤ ฉุย บุญภัทร (2549)	⑥ สุภัทร ชัยวัฒน์พันธุ์ 江(2549)	นุษบา เรื่องไทย	วิลาศ มณีวัตร	อื่นๆ
	之广陵 26/300 แด่มิ่งหัวหยาน 赠汪伦 26/284 (กลอนโบราณบทที่ 24) (เริ่มต้นว่า รด ใหญ่ได้ผู้คนวัน) 古风 (其二十四) 29/206 ศานตกรภิรมย์ 清平调词三首 30/3999 มองน้ำตกหูซ่าน33 ราฟิ่งกินสังค 静夜思 35/249 เมมาแล้วแต่งให้หลาน เกาเต๋น 36 แด่ดวงหลุม 赠汪伦 37/284 พักบ้านแม่เต้าฮุน เจิงเจาสันห้า 宿五松山下句 媪家 38/339 กลอนบทที่ 12 ใน กลุ่มกลอนโบราณ 51 บท (เริ่มต้นว่า	早发白帝城 61 คิดถึงในคืนยามเงียบ 秋浦歌十七首 其十五 63 เขียนบนนิ้วขอดเขา 夜宿山寺 67 ในขุนเขาร่วมดื่มกับ ผู้ชอบสงบ 山中与幽人对 酌 67 กลางคืนเงียบ คิดถึง 静夜思 69 แด่เพื่อน (อวงหลุน) 赠汪伦 71 เจริญดื่มเหล้า 将进酒 73-74		แม่เส้าหรานไปกวงท ดึง 黄鹤楼送孟浩然 之广陵	关山月	ชื่อ静夜思 186 แด่อวงหลุน (เจิ้งอวงหลุน) 赠汪伦 186-187 รุ่งเช้าออกเดินทางจากเมือง ไปได้ (เจ้าฟ้าไปตีถึง) 早发白帝城 187	มองน้ำตกหูซ่าน ซ่าน 望庐山瀑布 19 ทหารเดินทัพ 军行 19 ชินเสียงงู่ยู่เมิ่งลั่ว คินวสันต์ 春夜洛城闻笛 19		

รายชื่อนักกวี	① ยง อิงคเวทย์ 黄 (2507-2554)	② จ้าง แซ่ตั้ง 陈 (2517)	③ โหมตี๋หวาง นาดอน 王 (2529-2531)	④ สมเด็จพระเทพฯ 诗琳通公主 (2541)	⑤ อู่ย บุญภัทร (2549)	⑥ สุภัทร ชัยวัฒน์พันธุ์ 江 (2549)	บุษบา เรื่องไทย	วิไลศ มณีวัตร	อื่นๆ
	(สน)ไพเราะไม่แข็งแรง ยากตื่นแต่มวลท้อ หลี่) 42 เสนอกวีสูง 43 กลอนหกกระเรียน เหลือง ขุนเจ้า 45 ขุนทองหงส์ที่ กิมเหล็ง 45/347 月下独酌四首 (其一) กลอนโบราณบทที่ 10 47 古风 (其九) รบได้ชัยชนะ 49 กลอนโบราณ 51 บท บทที่ 34 (เริ่มต้นว่า สารควนคังฟุ้งได้ ตราเสือให้ประกบ แค้น) 50/209 古风 (其三十四) เพลงชายเจต (บทที่ 5 ในจำนวน 6 บท) 51 สามห้าเจ็ดคำ 51								

รายชื่อนักกวี	① ยง อิงจเวทย์ 黄 (2507-2554)	② จ่าง แซ่ตั้ง 陈 (2517)	③ โชติช่วง นาคอน 王 (2529-2531)	④ สมเด็จพระเทพฯ 诗琳通公主 (2541)	⑤ อ้อย บุญภัทร (2549)	⑥ สุกภัทร ทัฬหวัฒนพันธุ์ 江 (2549)	บุษบา เรื่องไทย	วิลาศ มณีวัตร	อื่นๆ
	เขียนคำเลือนเขาท้าย เขื่อนไม่พบ 52 ถามตอบในเขา 52 นั่งเดี่ยวที่เขากังเต็ง 52 กลอนโบราณบทที่ 9 古风 (其九) 53 แต่งอย่างกลอน โบราณ 12 บท บทที่ 9 53 เสนคำนึง 54 静夜思 249 ทางกันดาร 55 ดื่มเดี่ยวได้จันทร์ 2 บท (พาด์เดิมมี 4 บท) 55 月下独酌四首 (其一) 347 จะเดินสุรา 56 เพลงชีวิตผู้ 17 บท (บทที่ 15) 秋浦 歌十七首 (其十 四) 57/268 กลอนโบราณ บทที่ 19 (เริ่มต้นว่า ไต่								

รายชื่อนักกวี	① ยง อิงคเวทีย์ 黄 (2507-2554)	② จ่าง แซ่ตั้ง 陈 (2517)	③ โชติช่วง นาดอน 王 (2529-2531)	④ สมเด็จพระเทพฯ 诗琳通公主 (2541)	⑤ ้วย บุญภัทร (2549)	⑥ สุภัทร ชัยวัฒน์พันธุ์ 江 (2549)	บุษบา เรื่องไทย	วิลาศ มณีวัต	อื่นๆ
	เต้าเงาบัวใหญ่ เห็น ไร่ไร้ชุมชนคารา) 57 ลิจิตที่วัดยอดคดอย 58 登金陵凤凰 台 328 แรมเชิงเขาบูซาน 望庐山瀑布 58/329 แสนค้ำบั๊งตั้งเบนฮาน 59 แสนค้ำบั๊งตั้งวงฆาน 59 เพลงนกรกระหาเขา (60) 秋浦歌十 七首 (其十四) 268 เพลงเง้านาขตั้ง 60 丁都护歌 247								
ซุ่ยหัว ★ 崔颢 B+	黄鹤楼 367	ล่องเรือที่ฉางกาน 长干曲四首 87		หอกระเรียนเหลือง 黄鹤楼 58-61		หอกระเรียนเหลือง(เทอเฮอ โหลว) 黄鹤楼 195-196			
หวังฮาน ★ 王翰 B		เพลงแห่งเหลืองโจว ลว 凉州词 61			ล่านาเหลืองโจว 凉州词*	เพลงเหลืองโจว ลว 凉州词 180			
จางสวี่ ★ 张翥 B+					桃花溪				

รายชื่อนักกีตาร์	① ยง อิงคเวทย์ 黄 (2507-2554)	② จ้าง แซ่ตั้ง 陈 (2517)	③ โชติช่วง นาดอน 王 (2529-2531)	④ สมเด็จพระเทพฯ 诗琳通公主 (2541)	⑤ อู๋ บัญญัติ (2549)	⑥ สุภัทร ชัยวัฒน์พันธ์ 江 (2549)	บุษบา เรื่องไทย	วิลาศ มณีวัตร	อื่นๆ
เกาซื่อ ★ 高适 B+			จากเพื่อน 别董大 56 ดอกไม้				อำเภอต่างคำ 别董大 17 กลอนกินสงทำเป็ เก่า 除夜作 17		
▶ ทรงจริง 戎星 D							เพลงใต้ปราการ 塞下曲 17		
หลิวฉางจิง ★ 刘长卿 C+	ตีพิมพ์ 弹琴 ดอกไม้ 73 (诗题一作《听 弹琴》)				ฟังเสียงตีพิมพ์ 听弹琴 ขณะเดินเที่ยวในสวน ใต้ 游南园，偶见在 阴墙下墓，因以 成咏 ลงหัวข้อที่ร้อยพูด 入百丈涧见桃花 晚开 ส่งเพลงท่องจาก 逢雪宿芙蓉山主 人送上人		เจ้าบ้านเขาฟูหรง เผชิญหิมะ 逢雪宿芙蓉山 主人 17 ฟังเสียงพิมพ์ 听弹琴 17		
หลี่ฮว่า 李华 D							ท่องสันตัง อารมณ 春行寄兴 17		

รายชื่อนักกวี	① ยง อี้ฉเวทย์ (2507-2554) 黄	② จ้าง แซ่ตั้ง (2517) 陈	③ โชตีซัง นวดอน (2529-2531) 王	④ สมเด็จพระเทพฯ (2541) 诗琳通公主	⑤ อู๋ มู่ยกั๊ว (2549) 五 穆 育 扩	⑥ สุภัทรรักษ์ วัฒนพันธ์ (2549) 江	นุษบา เรื่องไทย	วิลาศ มณีวัตร	อื่นๆ
ผู้ ★ 杜甫 A	ไม่เห็น (เริ่มต้นว่า ไม่เห็นหลังเซ่งฉ่า 不见 8-9/532 ล่านำรถทหาร 兵车行 10/430 เข้าเรือนเขียนมั่งกั่ง 11 (ไม่ปรากฏชื่อบท กวี) (เริ่มต้นว่า (กรุง เต็งอานหนาวไหญ่ มีโครศรี) 11 (ไม่ปรากฏชื่อบท กวี) (เริ่มต้นว่า เป็น "ใช้สันสามศราก็ใคร อาจอื่น) 11 ราตรีแจ่มจันทร์ 月夜 25/449 ต่อจากฉบับ 125 กำสรดต้นเตา 悲陈陶 7/451 วสันตทัศน์ 春望 8/453 โศกสาขธา 哀江头 9/454 ความในใจ 10 จรเหนือ	หญิงชราสองลูก พุทรา 又呈吴郎 89 อ้วงเยอะ (มองขุนเขา) 望岳 91 บันทึกเดินทางม กลางคืน 旅夜书怀 93 รถเสียงกึ่งถึง 兵车行 95-97	วสันตทัศน์ 春望 60 ดอกไม้ เพลงแคว้นอู 吴歌 61 ดอกไม้ เขียนชมสหายทวยปา ผู้แสวงวิวก 赠卫八处士 62-63 ดอกไม้	คินจันทรีแจ่ม 月夜 (62-65)	แปลค่ายกล 八阵图 จ้วงทวิ (ห้าค่ายกลอน) 绝句 เด็ดคำกลอน 2 บท 绝句 (一) 绝句 (二) คืนเดือนเพ็ญ 月夜 月夜忆舍 弟 มอบให้สาวจริง 赠花卿 พบหลังฤดูพินัยน์ที่ เจียงหนาน 江南逢李龟年 วสันตทัศน์มองมอ 春望 ระบอบความในใจ ระหว่างรอนแรม 旅夜书怀 ทราบข่าวกองทัพ หลวงยึดทอหนาน เหอเป่ย์คิน 闻官军收河南河 北	ล่านำรถศึก (ปังชอลิง) 兵车行 188-190 ไร้ครอบครัวร่ำตา (อู๋เจียถึย) 无家别 190-191 มองราชธานีในฤดูใบไม้ผลิ (ซุนอ้วง) 春望 191-192 คิดถึงน้องชายในราตรีข้างขึ้น (เอี้ยเอี้ยอี่เซ่อตี) 月夜忆舍弟 192 มองเขาไท่ซัน (อ้วงเอี้ย) 望岳 192-193 ราตรีร่ำพันของกนเดินทาง (หลี่เอี้ยชหวย) 旅夜书怀 193-194	กลอน 4 บท 绝句 (17) มอบท่านฮวา 赠花卿 17 กลแปลกิศ 八阵图 17 พบหลังฤดูพินัยน์ที่ เจียงหนาน 江南逢李龟年 17	自京赴奉先 县咏怀五百 字 (447) 江上值水如 海势聊短述 春日忆李白 435 饮中八仙歌 433	饮中八仙歌 (433) 春日忆李白 登高 586 倦夜 559 茅屋为秋风所破 歌 528 春夜喜雨 522 另有一首诗 诗题不明确 饮中八仙歌 433 春日忆李白 兵车行 430 春夜喜雨 522 茅屋为秋风所破 歌 528 另有三首 诗题 不明确 绝句

รายชื่อนักกวี	① ยง อิงคเวทย์ 黄 (2507-2554)	② จาง แซ่ตง 陈 (2517)	③ โชติช่วง นาดอน 王(2529-2531)	④ สมเด็จพระเทพฯ 诗琳通公主 (2541)	⑤ อ้าย บุญภัทร (2549)	⑥ สุกัทร ชัยวัฒน์พันธุ์ 江(2549)	บุษบา เรื่องไทย	วิลาศ มณีวัตร	อื่นๆ
	北征 11-13/458 นายอำเภอซินอัน 新安吏 16-17/481 นายด่านทงกวน 潼关吏 18/486 นายหมวดหินฉู 石壕吏 18-19/483 ฉบับที่ 128 ผ่อนอารมณ์ (11) ได้ข่าวทัพรัฐบาล พิชิตหอหนามหอบี้ก 闻官军收河南 河北 43/542 วิวาทพราภ 新婚别 19/488 ขราพราภ 垂老别 20/490 ไร้เรือนพราภ 无家别 21/493 พระงา 佳人 22/496 ห้องเสร็จ 狂夫 40/511 อัครมนตรีแห่งจ๊ก								

รายชื่อนักกวี	① ยง อิงคเวทย์ 黄 (2507-2554)	② ฉาง แซ่ตั้ง 陈 (2517)	③ โชติช่วง นาดอน 王(2529-2531)	④ สมเด็จพระเทพฯ 诗琳通公主 (2541)	⑤ อู๋ บัญญัติ (2549)	⑥ สุกัทร ชัยวัฒน์พันธุ์ 江(2549)	บุษบา เรืองไทย	วิลาศ มณีวัตร	อื่นๆ
	蜀相 (40/507) นทีคาม 江村 41/512 แขกมาเยี่ยม 客至 (41/519) แด่ฟ้าแดง 赠花卿 42/531 พบหลักฤษเหนียนที่ เกียงหนาม 江南逢李龟年 45/599 แต่งเรื่องวันกินเขิน เล็ก 小寒食舟中作 45/598 自京赴奉先县 咏怀五百字 445								
เคนจีน ★ 岑参 B+			พบขุนนางสาส์นสู่กรุง 逢入京使 74 64 กระทั่งมอบจดหมาย わたん 山房春事二首 其		พบขุนนางเมืองหลวง 逢入京使 ถึงหลี่ เจ้ากรมบัญชี เมืองฉางอัน 玉关寄长安李主		เดินที่หัววินที่เก่า คิดถึงสวนเก่าที่ ฉางอัน 行军九日思长 安故园		17

รายชื่อนักกวี	① ยง อิงคเวทย์ 黄 (2507-2554)	② จาง แซ่ตั้ง 陈 (2517)	③ โหติช่วง นาดอน 王(2529-2531) 二 17 65	④ สมเด็จพระเทพฯ 诗琳通公主 (2541)	⑤ ด้ย บุญภัทร (2549)	⑥ สุภัทร ชัยวัฒน์พันธุ์ 江(2549)	บุษบา เรื่องไทย	วิลาศ มณีจิตร	อื่นๆ
หวีฟงคิง ★ 刘方平 C					แต่งกลางทะเลทราย 石责 中作 77 คิดถึงบ้านเกิดเมือง นางอิน ในวันเดินทัพ ข้ามกำแพง 行军九日思长安 故园	ขามวสันต์ที่บ้าน ดอย 山房春事 17			
เขตต์ ★ 裴迪 C					วสันต์รำทศ 春怨				
จางจี้ ★ 张继 C+			จดลี้ค้ำแรมที่เฟิง เฉียว 枫桥夜泊 ภาพ 45		ส่งซุจั่ว 送崔九*				
หลี่ตวน ★ 李端 C					听箏				
เว่ยอิงอู๋ ★ 韦应物 B+	淮上喜会梁州 故人 677				ถ้าห้วยซีในอุโจว 滁州西涧 ตั้งใจได้พบสบสายก่าเห ลียงโจวเหนือแม่น้ำ หวาย 淮上喜会梁州故人	ไพ่วันทรเสี่ยว 拜新月 17			
หลูหลุน ★ 卢纶 B					เพลงซ่ายเซี่ย (1) 塞下曲 [一] 91				

รายชื่อนักกวี	① ยง อิงคเวทย์ 黄 (2507-2554)	② ่าง แซ่ตั้ง 陈 (2517)	③ โขติช่วง นาดอน 王 (2529-2531)	④ สมเด็จพระเทพฯ 诗琳通公主 (2541)	⑤ ้วย บุญภัทร (2549)	⑥ สุภัทร ชัยวัฒน์พันธุ์ 江 (2549)	นุมนา เรื่องไทย	วิลาศ มณีจักร	อื่นๆ
					เพลงซำเข็ซ (2) 塞下曲 [二] 93 เพลงซำเข็ซ (3) 塞下曲 [三] 94 เพลงซำเข็ซ (4) 塞下曲 [四] 95				
หลื่อ ★ 李益 C									
อู่กู่ 于鹄 (gu) D									
เมิ่งเจียว ★ 孟郊 B+	ถูกตัดศพจนจรดร้า ครวญ 游子吟 100		เพื่อลูก 游子吟 ภาพ 91		จับลำนำลูกกักร 游子吟 96 หลังสอบผ่านเป็น บัณฑิต 登科后 98 กลอนรันทด 怨诗 99	คำร่ำพันของคนเดินทาง (อู่จื่ออัน) 游子吟 204	ลาจาก 古别离 19		
ซุ่ย 桂护 B		เขียนบนกว้าไม้เป็นที่ ระลึกที่เมืองหลวง หมู่บ้านทางใต้ 题城南庄 101				หน้าคนกับดอกท้อ (ถู่จู่เจิงหนันจวง) 题城南庄 206	เขียนที่หมู่บ้านใต้ แห่งเมืองหลวง 题城南庄 17		
ฉวนเต๋อวู่ ★ 权德輿 D					玉台体				

รายชื่อนักกวี	① ยง อิงกเวทย์ 黄 (2507-2554)	② จ่าง แฉ่ตั้ง 陈 (2517)	③ ไชติช่วง นาดอน 王(2529-2531)	④ สมเด็จพระเทพฯ 诗琳通公主 (2541)	⑤ อู๋ นูญภัทร (2549)	⑥ สุภัทร ชัยวัฒน์พันธุ์ 江(2549)	บุษบา เรื่องไทย	วิลาศ มณีวัต	อื่นๆ
ไป๋จื่อ ★白居易 A	卖炭翁 866 轻肥 857 长恨歌 869	ส่วนหนัก 重赋 105 ชาชราเอวหักในซิง เพิง 新丰折臂翁 106 ชาชราขายถ่าน 卖炭翁 107-108	สวนหุ่หน่มบัววัดมหาวัน 大林寺桃花 ดอกไม้ 19 ส่งสหยที่ทุ่งหญ้า โบราณ 赋得古原草送别 ดอกไม้ 55 ลำน้ำขามสนธยา 暮江吟 ภาพ 43 กิ่งหลิว 杨柳词八首其四 ดอกไม้ 23	จับลำน้ำขามคำ 暮江吟 66-69 อึ้งยงหนาน 忆江南 70-73	ถามหลิว ลือจิว 问刘十九 120 เมาขด้นใบแดง 醉中对红叶 122 ต้นหญ้า 草 123	เตาเผาเหล็ก (จินเฟิงเจ้ออ้อ) 新丰折臂翁 197-200 เตาขายถ่าน (ไม่ทันมอง) 卖炭翁 200-201 เสื้อคลุมขาวดำใหม่ (จินจื่อปู้ ฉิว) 新制布裘 201 คนกินคน (จิงเฟย) 轻肥 202 ต้นหญ้า (ผู้ต่อสู้เขียนเผ่าช่ง เป็ย เขียนจากความเป็นคนจิตใจ ที่ไปส่งเพื่อนที่ทุ่งหญ้า โบราณ 赋得古原草送别 202-203	ในสระ 池上 17 หิมะกลางแม่น้ำ 江雪 17 ดอกทิวตำลึง 大林寺桃花 17 อาลัยดอกโบทัน 惜牡丹花 17	诗一首 诗 题不明确	
หลี่จิ้น 李绅 A	悯农二首 917	ผู้พิง บทที่ 1 悯农二首之一 113 ผู้พิง บทที่ 2 悯农二首之二 114	ผู้แต่ง 古风 (悯农) 二首	สงสารชวานา (1) 悯农 (一) 117 สงสารชวานา (2) 悯农 (二) 118	สงสารชวานา (หมิ่นหนง) 悯农 203-204				

รายชื่อนักกวี	① ยง อิงคเวทย์ 黄 (2507-2554)	② จ่าง แฉ่ตั้ง 陈 (2517)	③ ไชติช่วง นาดอน 王(2529-2531)	④ สมเด็จพระเทพฯ 诗琳通公主 (2541)	⑤ อู่ บุญภัทร (2549)	⑥ สุภัทร ชัยวัฒน์พันธุ์ 江(2549)	บุษบา เรื่องไทย	วิลาศ มณีวัตร	อื่นๆ
จางเจี้ยน ★ 常建 D					สอบบัณฑิตไม่ผ่าน ในเมืองจางอัน 落第长安 เพลงช่วยเซี่ย 塞下曲				
จางตี้ ★ 张籍 C+	野老歌 755	บทเพลงชวามชรา 野老歌 103			ตอบสนອງ จิ้งหิว 酬朱庆余 113 ขับลำนำหญิงรักเดียว ใจเดียว 节妇吟 115				
หวังเจี้ยน ★ 王建 D					สะใภ้ใหม่ 新娘娘 110				
หานอวี่ ★ 韩愈 B									
หลิวอวี่ซี่ ★ 刘禹锡 A			เพลงกิ่งไผ่ 竹枝词 ภาพ 81		ดอกท้อในอราราม เสียนดู 玄都观桃花 100 เที่ยวอรารามเสียนดูอีก ครั้ง 再游玄都观 103 ขึ้นมาในวันเก้า 九日登高 104 ขับลำนำถูกปลับแดง 咏红柿子 105	เดินบนเขื่อน 堤上行 19 ครอกอวี่ 乌衣巷 17 ลำนำฤดูสารท 秋词 17			

รายชื่อนักกวี	① ยง อิงคเวทีย์ 黄 (2507-2554)	② ฉาง แซ่ตั้ง 陈 (2517)	③ โชติช่วง นาดอน 王 (2529-2531)	④ สมเด็จพระเทพฯ 诗琳通公主 (2541)	⑤ ้วย บุญถักร (2549)	⑥ สุภักร์ ชัยวัฒน์พันธุ์ 江 (2549)	บุษบา เรื่องไทย	วิลาศ มณีวัตร	อื่นๆ
หลิวจงหวาน ★ 柳宗元 B+	漁翁 933 江雪 931	แม่น้ำหิมะ 江雪 109	แม่น้ำหิมะ 江雪 ภาพ 21	แม่น้ำยามหิมะไปรษ 江雪 74-77	หิมะในที่ 江雪 107 หลังหลังต้นฤดูสันต์ 零陵早春 109				
หยวนเจิน ★ 元稹 C+	闻乐天授江州 司马 951 遣悲怀三首 942				พระตำหนัก 行宫 124		เบญจมาศ 菊花 17		
จางอู่ ★ 张祜 C					ตำหนักใน 宫词 126				
▶ จางเว่ย 张谓							เหมยก่อนฤดู 早梅 17		
จู่ชิงอวี่ ★ 朱庆餘					มอบให้ขุนนางฝ่าย อุทก จาง วันโก่ต้ตอป 近试上张水部 111				
หลี่เฮ้อ 李贺									
หลูจวง 卢仝 (tóng) C+					เมฆเหล่าเจ้าคาม 村醉				
ตู้มู่ ★ 杜牧 A	赠别二首 1093 赠别二首 (其一) 1093 赠别二首 (其二) 1094	บันทึกความข้องุ่น 遣怀 คมคำคมกวี80 แจ้งมิ่ง 清明 ดอกไม้ 43 ทอเรือบนลำน้ำยาม	ท่องไปในภูเขา 山行 ให้เมื่ออำลา 赠别	มอบให้ก่อนจากกัน (1)赠别(其一)129 มอบให้ก่อนจากกัน (2)赠别(其二)131 เขียนให้หานจ้าว ผู้ หวน (ไป้อฉินหวน)	คำนพระราชวังหัวจิงกง (กัวหัวจิงกงเจี๋ยตี้) 过华清宫绝句 207-208 จดเรือที่ขบชายฝั่งแม่น้ำจิน หวน (ไป้อฉินหวน)		ท่องศาลาเว่เจิง 题乌江亭 17 จิงหมิง 清明 17		

รายชื่อนักวี	① ยง อิงควathy 黄 (2507-2554)	② จ่าง แซ่ตั้ง 陈 (2517)	③ โจตีช่วง นาดอน 王 (2529-2531)	④ สมเด็จพระเทพฯ 诗琳通公主 (2541)	⑤ ด้ย บุญภัทร (2549)	⑥ สุภัทร ทัยวัฒน์พันธ์ 江 (2549)	บุษบา เรื่องไทย	วิลาศ มณีวัตร	อื่นๆ
			ราตรี 泊秦淮 ดอกไม้ 70		พิพากษาเมืองพวง ใจ 奇扬州韩绰判官 132 ระบายความในใจ 遣怀 133 เทียบเรือฉินหวาย 泊秦淮 135 อุทยานจินตู้ 金谷园 136	泊秦淮 208 มอบกวีบทนี้ให้ขามนิราศ (เจียงเป่ย์) 赠别 208 เทศกาลชิงหมิง (ชิงหมิง) 清明 209			
เวินจิงอ้วน ★ 温庭筠 B+					ส่งผู้ท่องเที่ยวภาค ตะวันออก 送人东游 153	คนทีรอกอขย้งไม่กลับมา (เมิ่งเจียงหนัน) 梦江南 (词) 234 ความเศร้าในฤดูใบไม้ร่วง (เก็งโล่วจื่อ) 更漏子 (词) 235			
เคินเถา ★ 陈陶 C					ถ่านาหลงซี 陇西行*138		หลงซีลิ่ง 陇西行 17		
หลี่ซังอัน ★ 李商隐 A	錦瑟 1126			อูตี 无题 ส่งใจไปเหนือในคืนฝน 夜雨寄北	ขึ้นเล่อโหวทหววน 登乐游原 141 พิรุณราตรี 夜雨寄北 143 ท่ามกลางลมฝน 风雨 144	นำตาเทียน (อูตี แปลว่าไม่มีชื่อ) 无题 209-210 อาทิตย์อัสดง (เค็งเล่ออ้วเอี้ยน ชิ่นไป บนทุ่งเล่ออ้วเอี้ยน)	พักศาลาแล้วช็อคคิดถึง พวยงซุกุ่น 宿骆氏亭寄怀 催雍催衮 17		

รายชื่อนักกวี	① ยง อิงคเวทย์ 黄 (2507-2554)	② จาง แซ่ตั้ง 陈 (2517)	③ โชติช่วง นาดอน 王 (2529-2531)	④ สมเด็จพระเทพฯ 诗琳通公主 (2541)	⑤ ้วย บุญภัทร (2549)	⑥ สุภัทร ทัยวัฒน์พันธุ์ 江 (2549)	บุษบา เรื่องไทย	วิลาศ มณีวัตร	อื่นๆ
จ้าวเจี๋ย 赵嘏(jia)D					กลับถึงบ้าน 到家 148				
หวังเห็ดขาว 王镣 D					感事				
เฉาเซี่ย 曹邺 D		หนูโกดังราชการ 官仓鼠 119	หนูคลังหลวง 官仓鼠 ดอกไม้ 74				หนูคลังหลวง 官仓鼠 17		
อวี๋เติน 于湮(pen)D					对花				
ตู้จิวเหินยง ★ 杜秋娘 D					金缕衣	เสื้อถักด้วยด้ายทอง (จินโล่วอี) 金缕衣 205			
หลว้ออัน 罗隐 B	雪 1280						นกแก้ว 鸚鵡 17 หิมะ 雪 17		
กู่กู่ยเหมิง 陆龟蒙 B+					ตำนานก้อก้าแพงเมือง(1) 筑城词(一) 150 ตำนานก้อก้าแพงเมือง(2) 筑城词(二) 151				
เหว่ยจวง ★ 韦庄 B					จางถายคืนคำพำกิด 草台夜思 155	มีแต่ดวงจันทร์เท่านั้นรู้ (หนี่กั๋วอันเจ้อ) 女冠子(词) 236	แคร์ติคาน้อย 与小女 19		
ฮว่างเฉา 黄巢			เบญจมาศ 题菊花 ดอกไม้ 13						
เฉาซง 曹松 D					ปีที่ใช่(1) 已亥岁 二首	ปีแห่งสงคราม (ตั้งให้ซุ่ย) 已亥岁 211	เกิดเรื่องปีที่ใช่ 已亥岁感事 917		

รายชื่อนักกวี	① ยง อิงกเวทย์ 黄 (2507-2554)	② จาง แซ่ตั้ง 陈 (2517)	③ โชติช่วง นาดอน 王(2529-2531)	④ สมเด็จพระเทพฯ 诗琳通公主 (2541)	⑤ อู๋ นูญกัทร (2549)	⑥ สุภัทร ชัยวัฒน์พันธุ์ 江(2549)	บุษบา เรื่องไทย	วิลาศ มณีวัตร	อื่นๆ
จินซังชวี ★ 金昌绪 D		ฤดูใบไม้ผลิตื่น 春怨 41			(一) 157 ปีจอ(2) 己亥岁二首 (二) 159				
ตู้จวินเอ้อ ★ 杜荀鹤 D		มาเยือนฮูอีกครั้ง 再经胡城县 125 แม่หม้ายในป่า 山中寡妇 126			วสันต์ร้อนทอด 春怨 128 แวะผ่านอำเภอเมืองฮู อีกหน 再经胡城县 160 นางเลี้ยงไหม 蚕妇 161 ฝากเก็บความรู้สึก 感离 162	แต่นวนันต์ 春怨 17 ผ่านอำเภอฮูเจิ้งอีก ครั้ง 在经胡城县 17 สาวเลี้ยงไหม 蚕妇 17			
ซงอู ★ 崔涂 D					ห่านป่าเอกา 孤雁				
หวังเจี๋ย 王驾 D			ฝนชวาลินต์ 雨晴 ดอกไม้ 20				หลังฝน 雨晴 17		
หลูเหมยขอ 卢梅坡 D			เหมยหิมะ 雪梅(二首) ภาพ 61						
▶ เมี่ยวจื่อจื่อ 缪氏子 D							แต่งจันทร์เสี้ยว 赋新月 17		
▶ หลางซื่อชวน 郎士元 D							ฟังเพื่อนบ้านเป่าขลุ่ย 听邻家吹笛 17		

รายชื่อนักกวี	① ยง อิงตเวทย์ 黄 (2507-2554)	② จาง เซ่ตัง 陈 (2517)	③ โชติช่วง นาคอน 王 (2529-2531)	④ สมเด็จพระเทพฯ 诗琳通公主 (2541)	⑤ อู๋ บัญญัติ (2549)	⑥ สุภัทร รัชวัฒน์พันธุ์ 江 (2549)	บุษบา เรื่องไทย	วิลาศ มณีวัตร	อื่น ๆ
▶เหยียนเวย 严维 D							ที่ต้นโพธิ์ส่งทวย ร่วมกองทัพ 丹阳送韦参军 17		
▶หูลิ่งหมิง 胡令能 D							เด็กน้อยตกปลา 小儿垂钓 17		
▶หลี่ยวี่ 李约 D							ชมพิธีขอฝน 观祈雨 19		
▶เก๋ยาเออร์ 葛鸦儿 D							คิดถึงกิดดา 怀良人 19		
▶หลี่ฉิง 李郢 D							ตระไล้ 南池 17		
▶เจี่ยเต้า ★贾岛 B		หาผู้รักสันโดษไม่พบ 寻隐者不遇 111					หาผู้สันโดษไม่พบ 寻隐者不遇 17 หลังกลอนแต่ง 题诗后 19		
▶ซุ่ยเสวี่ยน 崔铉 D							ท่องกลอนเหยียนเวย ทาน 咏架上鹰 17		
▶จางปี้ 张碧 D		ชางวา 农父 117					พ่อชางวา 农父 17		
▶กั๋วอันฉิว 贯休 D							ขุนชางฟูรชวตร 公子行 17		

รายชื่อนักกวี	① ยง อิงควายท์ 黄 (2507-2554)	② จาง แซ่ตั้ง 陈 (2517)	③ โขติช่วง นาดอน 王 (2529-2531)	④ สมเด็จพระเทพฯ 诗琳通公主 (2541)	⑤ ฉวย บุญภัทร (2549)	⑥ สุภัทร วิทยพัฒน์พันธุ์ 江 (2549)	บุษบา เรื่องไทย	วิลาศ มณีวัตร	อื่นๆ
▶ หลี่เฉียว 李峤 D							คืนไหว้พระจันทร์ 中秋夜 17		
▶ ชูเต้าหรง 崔道融 D							ไก่ 鸡 17		
▶ ยวนเฉี ★ 元结 B		เดินทางที่ซุงหลง 舂陵行 99							
▶ ไทซังอันจ้อ 太上隐者 D		ตอบผู้ถาม 答人 25							
▶ ู่ถ่วง 顾琼									

หมายเหตุ สัญลักษณ์ ★ หมายถึงรายชื่อนักกวีจีนที่ปรากฏอยู่ในตำรา “กวีนิพนธ์ถึง 300 บท” ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในหมู่นักกวีจีน

ส่วนสัญลักษณ์ ▶ หมายถึงรายชื่อนักกวีจีนที่เดิมไม่ได้อยู่ในการจัดลำดับในตารางของผู่วิจัย แต่เนื่องจากมีงานแปลบทกวีของท่านเหล่านี้จึงได้เพิ่มรายชื่อในเวลาที่ต่อมา

《唐诗三百首》中出现，但表格中并未出现的唐代诗人：รายชื่อนักกวีจีนใน “กวีนิพนธ์ถึง 300 บท” ที่ไม่ได้รวมอยู่ในขอบเขตการจัดลำดับนักกวีผู้จัดเรียงในตารางของผู่วิจัย

จิ่วหวาย 邱为 ฉีอู่เฉียน 秦毋潜 หลี่ถึ 李颀 ถังเกี้ยนจง 唐玄宗 เซินเฉวียนจง 沈佺期 หวังวาน 王湾 เฉียนเฉี 钱起 หานหง 韩翃 หลิวซื่อชวี 刘春虚 ซือกงงู 司空曙 ม่าไ้ 马戴 จางเฉียว 张乔

เจิงเฉีหวาราน 僧皎然 ู่ฟง 祖咏 ชูชู่ 崔曙 ฮวังฝง 薛逢 ฉินเทาอู๋ 秦韬玉 ฉีเป่หรง 西鄙人 หล่วงยง 柳中庸 เจิงเฉียน 郑畋 จังบิ 张泌 ู่คว่าง 顾况 หานว็อ 韩偓

กวีนิพนาม 无名氏 ส่วซุ่น 许浑 ใต้ชุน 戴叔伦

ชื่อนักกวี	① ยง อิงคเวทย์ 黄 (2507-2554)	② ฉาง แซ่ตั้ง 陈 (2517)	③ โชติช่วง นาดอน 王 (2529-2531)	④ สมเด็จพระเทพฯ 诗琳通公主 (2541)	⑤ สุภัทร ชัยวัฒน์พันธุ์ 江 (2549)	วิลาศ มณีวัต	อื่นๆ
พานกลาง 潘闓 lang C							
หลินปู่ 林逋 (bu) B			เหมย 梅花 ภาพ 55				
ฝ่านจงเขียน 范仲淹 A							
หลิวหย่ง 柳永 A				อวี๋หลินหลิง 《雨霖铃. 寒蝉凄切》 104-107	แม่หัวใจจะเป็นคำรัก แค จะบอกใครได้? 《雨霖铃. 寒蝉凄切》 243-244 คิดถึงของนอมโซ 《蝶恋花》 244-245		
จางเตียน 张先 B+							
เยิ่นชู่ 晏殊 B+				ฮวนซู่ซา 浣溪沙 108-111			
ซ่งฉี 宋祁 C+							
เหมยเหยาเถิน 梅尧臣 B							
โอยหยังจิ่ว 欧阳修 A			นกเขียนตัว 画眉鸟 (诗) ดอกไม้ 51	เต๋ยเถียนฮวา 蝶恋花 112-115	นัตบพหลังอาทิตย์ตก (เชิงจาช้อ) 《生查子》 242		

ตาราง ZGSTYB 5: Song 宋

ตารางแสดงการแพร่กระจายงานแปลวรรณกรรมร้อยกรองจีนโบราณในตำนานภาษาไทย : ยุคซ่ง

ชื่อนักกวี	① ยง อิงคเวทย์ 黄 (2507-2554)	② จาง แซ่ตั้ง 陈 (2517)	③ โชติช่วง นาดอน 王 (2529-2531)	④ สมเด็จพระเทพฯ 诗琳通公主 (2541)	⑤ สุภัทร ชัยวัฒน์พันธุ์ 江 (2549)	วิลาศ มณีวัตร	อื่นๆ
ตู้ฉวง 顾琼 B					เปลี่ยนใจฉันเป็นใจเธอ (ซ่งฉิง) 诉衷情 237		
สวีซ่งฉู 徐昌图 B							
หลี่อวี่ 李煜 A					สาขรแห่งความทุกข์ (อู่หมณฑซัน) 虞美人 238 ปมเศร้าแก้ไม่ได้ (เตียงเจี้ยนฮวาน) 相见欢 238-239 จากฟ้าสู่ดิน (ล่งเถาซา) 浪淘沙 239-240	诗两首 诗题不确定	
▶ 花蕊夫人 B		จุงไปไม่คิดกระสัน 述亡国诗 128					
หวังอวีเจิง 王禹偁 B (cheng)							
โคว่จุ่น 寇准 C							
เฉียนเหวยเซี่ยน 钱惟演 C							

ชื่อนักกวี	① ยง อิงควยี่ 黄 (2507-2554)	② จาง แซ่ตั้ง 陈 (2517)	③ โชติช่วง นาดอน 王 (2529-2531)	④ สมเด็จพระเทพฯ 诗琳通公主 (2541)	⑤ สุภัทร ชัยวัฒน์พันธุ์ 江 (2549)	วิไลศ มณีวัตร	อื่นๆ
▶ อังเก็ง 唐庚 C+		เมาหลับ 醉眠 131					
ฉินกวน 秦观 B+					หากความร่ำกึ่งขึ้นสถาพร (เชื้อเถียวเจียน) 鹊桥仙 240-241		
เฮ้อโซ่ว 贺铸 B							
เกาปู้เจี๋ย 晁补之 B							
เฉินซือเต้า 陈师道 B							
จางม่อ 张耒							
โจวปังเซี่ยน 周邦彦 B							
จุนหนง 朱敦儒							
โจวจื่อเจี๋ย 周紫芝							
จ้าวเจ็ช 赵佶 C							
หลี่กั๊ง			ควายแก่ 病牛 (诗)				

ชื่อนักกวี	① ยง อิงคเวทย์ 黄 (2507-2554)	② จาง แซ่ตั้ง 陈 (2517)	③ โทท้วง นาดอน 王 (2529-2531)	④ สมเด็จพระเทพฯ 诗琳通公主 (2541)	⑤ สุภัทร ชัยวัฒน์พันธุ์ 江 (2549)	วิลาศ มณีวัต	อื่นๆ
หวางอันเตี๋ย 王安石 B+			ปีใหม่ 元日 (诗) ภาพ 16 ดอกทนาย 梅花 (诗) ภาพ 63		เห็นขว้างฤดูใบไม้ผลิ 春 (แต่เขียนฮั่ว 蝶恋花 242)		
เจิ้งเจี๋ย 郑獬 (xie)							
เยียนเจี๋ย 晏几道 A							
ซูซี 苏轼 A	เงาคอกไม้ 花影 (诗) ดอกไม้ 15 ดอกไม้ 17 ดอกไฮ่ถาง 海棠 (诗) ดอกไม้ 17 รำลึกอดีตเช็กเพ็ก 念奴娇 (词) ดอกไม้ 64-65		สุขเดี่ยวกอไฉว 水调歌头. 明月几时 有 116-119	เช็กเป็กรำลึก (เนี่ยนหนงเจี๋ย) 念奴娇. 大江东去 242-247 ดวงจันทร์ (สุขเดี่ยวกอไฉว) 水调歌头. 明月几时 有 248	诗两首 诗题不明确		3 สุขเดี่ยวกอไฉว 水调歌头. 明月几时 有
หลี่จื่ออี้ 李之仪 B					ขอแต่เพียงใจเธอเหมือนใจ ฉัน (ไป๋ซวานเจี๋ย) 卜算子 245		
ซูเจี๋ย 苏轼 B							
ฮวงเตี๋ยเจี๋ย 黄庭坚 B+					ฤดูใบไม้ผลิจากไป๋ซวานเจี๋ย 清平乐 246		

ชื่อนักกวี	① ยง อิงเฉวหยี่ 黄 (2507-2554)	② ฉาง แซ่ตั้ง 陈 (2517)	③ โชติช่วง นาดอน 王 (2529-2531)	④ สมเด็จพระเทพฯ 诗琳通公主 (2541)	⑤ สุภัทร ชัยวัฒน์พินธุ์ 江 (2549)	วิภาศ มณีวัตร	อื่นๆ
หลี่จิ้งจ้าว 李清照 A	ครุฑ 点绛唇 (词) ดอกไม้ 33 เหมื่อนฝัน 如梦令·常记溪亭日 暮 ดอกไม้ 31 เหมื่อนฝัน 如梦令·昨夜雨疏风 骤 ดอกไม้ 32	บทกวีของหลี่จิ้งจ้าว 李清照诗: 七律25-26 เซ็นเฉินมัน 声声慢 (124-127) อู่หลินซุน 武陵春 (128-131) หลินเจียงเซิน 临江仙 132-135 จู่ชวอิน 醉花阴 120-123	เกรงเรือนี้จะไม่จะบรรทุกความ เศร้าหนักยิ่งของฉินไม่ไหว (อู่หลินซุน) 武陵春 249 ใช้คำว่าเศร้าค่าเดียวไม่พอ ถ่ายทอดความรู้สึกทั้งหมด (เซ็งเจ็งมัน) 声声慢 250	ข้ามปรารถนาเกินเลียดกินเนื้อ พวกฮวน (หมันเจียงหง) 满江红 254-255			
เยี่ยเฟย 岳飞	แดงหัวสีมน้ำ 满江红 เงา 58 บนภูเดี่ยวจิ่ง 小重山 เงา 59	หมันเจียงหง 满江红 (136-139)					
ลู้อว 陆游 A	ได้อ่อนทะเลสาบตงหู 东湖新竹 (诗) ภาพ 77	ไชโจวเฟิง 钗头凤 (140-143) สวนศุกถึน 2 บท 沈园二首 (148-151)	ไชโจวเฟิง 钗头凤 (140-143) สวนศุกถึน 2 บท 沈园二首 (148-151)	ไชโจวเฟิง 钗头凤 144-147			
▶ ฝ่านเจินต้า 唐琬							
ฝ่านเจินต้า 范成大 B							

ชื่อนักวี	① ยง อิงกเวทย์ 黄 (2507-2554)	② จาง แซ่ตง 陈 (2517)	③ โห่ตีซวง นาคอน 王 (2529-2531)	④ สมเด็จพระเทพฯ 诗琳通公主 (2541)	⑤ สุภัทร ชัยวัฒน์พันธุ์ 江 (2549)	วิลาศ มณีวัตร	อื่นๆ
หยางวานหลี่ 杨万里 B+			บึงน้อย 小池 ภาพ 41				
จูซี 朱熹 C+			ทับทิม 题榴花 ดอกไม้ 21				
จางเสี่ยวเสียง 张孝祥 B							
ซิงซี้ 辛弃疾 A				จิงผิงเป่ 清平乐 152-153	น้ำตาวีรบุรุษ (ส่งหลงอัน) 水龙吟 252 มองราชธานี (สุชาห์มัน) 菩萨蛮 252-253 ความเศร้าโศก (ไฉ่วหนุเอ้อ) 丑奴儿 253		3 破阵子 3 菩萨蛮
เจียงซุช 姜夔 (kui) B							
หลิวเก้อจวง 刘克庄 C+							
อู่เหวินอิง B 吴文英							
หลิวเฉินวิง C+ 刘辰翁 C+							
โจวมี 周密 C+							

ชื่อนักกรี	① ยง อิงตเวทย์ 黄 (2507-2554)	② จ้าง แซ่ตั้ง 陈 (2517)	③ โชติช่วง นาดอน 王 (2529-2531)	④ สมเด็จพระเทพฯ 诗琳通公主 (2541)	⑤ สุภัทร ชัยวัฒน์พันธุ์ 江 (2549)	วิไลศ มณีวัตร	อื่นๆ
เทวินเทียนเต็ง 文天祥 C+				ข้ามทะเลหลังคิง 过零丁洋 100-103			
จางเหยียน 张炎 C+							
หูหัวหรง 胡浩然							
หลิวเจียงซุน 刘将孙							
ลีหลิงซือหริน 醴 (Li) 陵士 人							
อู๋หมิงซือ 无名氏							
▶ หลินเจ้อสวี 林则徐			ออกด้านเจียวี้กวน 出嘉峪关感赋 17 74	แต่งด้วยความสะเทือนใจเมื่อ ออกก้านเจียวี้กวน 出嘉峪关感赋 29-30			

ตาราง ZGSTYB 6: Yuan 元

ตารางแสดงการแพร่กระจายงานแปลวรรณกรรมร้อยกรองจีนโบราณในล้านนาภาษาไทย : ยุคหยาบ

ชื่อนักกวี	① ยง อิงคเวทย์ 黄 (2507-2554)	② จาง แซ่ตั้ง 陈 (2517)	③ สุภัทร ชัยวัฒน์พันธ์ 韩 (2549)	④ โทติช่วง นาดอน 王 (2529-2531)	อื่นๆ
กวางฮั่นจิง 关汉卿			ฟ้าดินไร้ความยุติธรรม (กุ่นซิวฉิว 滚绣球 บทเพลงบทหนึ่งในละครเรื่อง "ไต้วเอ้อฮิยน") 261 ชีวิตสบาย 2 บท (เขียนชื่อ สบายๆ แต่งด้วยฉันท ลักษณ์ ชื่อคำยี่)		
เฉินถ่าวฮาน 陈草庵			สี่块玉·闲适 (一) (二) 262 ครึ่งหนึ่ง (แต่งด้วยฉันทลักษณ์ชื่อปิ่นเอ้อ) — 半儿 263 ความเศร้ายามพรากจากกัน 2 บท (เป็ยฉิง และอีกบทหนึ่งแต่งด้วยฉันทลักษณ์ชื่อผู้เอื้อ เอ้อ) 梧叶儿 四块玉·别情 263-264		
ไต้ฝู 白朴			โลกีย์สำราญ 3 บท (ทั้นชื่อ แต่งด้วยฉันทลักษณ์ชื่อ พอเอียง) 264-265 山坡羊·叹世 山坡羊 (二) 山坡羊 (三)		
เอี้ยวซุช 姚燧			ไครู้ (เอ็งซุนฉี่) 阳春曲·知几 266-268 阳春曲 (二)		
			ทะเลมนุษย์ 阳春曲 268		

ชื่อนักกวี	① ยง อิงควทย์ 黄 (2507-2554)	② จาง แซ่ตั้ง 陈 (2517)	③ ตูภัทร ชัยวัฒน์พันธุ์ 韩 (2549)	④ โชติช่วง นาดอน 王 (2529-2531)	อื่นๆ
			凭栏人 268 รักความสันโดษ (ฉันทลักษณ์หมั่นถึงพึง) 满庭芳 269		
หม่าจื้อเถียน 马致远			ความคิดในฤดูใบไม้ร่วง (จิ๋วซือ ฉันทลักษณ์เทียนจิงซา) 天净沙·秋思 269 บันไดสู่สวรรค์ (ฉันทลักษณ์จินจื่อจิง) 金字经 270 เป็นเพียงฝันร้าย (ฉันทลักษณ์ป๋อปู้ตัวน) 拨不断 270-271 น้ำตาคนไกลบ้าน (ฉันทลักษณ์ไซ่วเอ็งลี่) 寿阳曲 โดยกัศรวรค(บนกวีทันชื่อ ฉันทลักษณ์ชื่ออวี่) 四块玉·叹世 271	อาตุร (天静沙·秋思) ภาพ 31	
เต็งหยังห้าว 邓玉宾			สังขรรณ 2 บท (เต้าลิง บทกวีเตาเตาลิ่ง) ชื่อบทกวี เต้าลิง ชื่อฉันทลักษณ์ เตาเตาลิ่ง 叨叨令·道情 叨叨令(二) 272-273		
จางหย่างห้าว 张养浩		บทบรรเลง ทุกข์ข่อย คนบ้านแตก 哀流民操 139-140	คำแดงกวนรำลึก (ถกกวนหว่าญี่ ฉันทลักษณ์ฉันพอเอี้ยง) 山坡羊·潼关怀古 274		

ชื่อนักกวี	① ยง อิงคเวทย์ 黄 (2507-2554)	② จาง แซ่ตั้ง 陈 (2517)	③ สุภัทร ชัยวัฒน์พันธุ์ 韩 (2549) ภูเขาหลินร่ำลึก (หลีซันหวายู๋ ถิ่นทลัษณ์ซันพอเอียง) 山坡羊·骊山怀古 274-275 เมื่อก่อนกับเต๋อชวั้น 雁儿落带得胜令 275 ขุนนางเป็นต้วอะไรจะต้องรู้จักถอย (ถิ่นทลัษณ์ 朱履曲 (一) 276	④ โชติช่วง นาดอน 王 (2529-2531)	อื่นๆ
หวังหมื่นยอน 王冕				เหมยต้า 墨梅 (诗) ภาพ 59	

ตาราง ZGSTYB 7: Ming-Qing

ตารางแสดงการแพร่กระจายงานแปลวรรณกรรมร้อยกรองจีนโบราณในสำนวนภาษาไทย : ยุคหมิงและชิง (明清)

ชื่อนักกวี	① ยง อิงคเวทย์ 黄 (2507)	② จาง แซ่ตั้ง 陈 (2517)	③ สุภัทร ชัยวัฒน์พันธุ์ 江 (2549)	④ โชติช่วง นาดอน	อื่นๆ
ทังเสียนจู๋ 汤显祖 (明)				พักแรม ณ ริมน้ำ 江宿 (诗) ดอกไม้ 69	
ชื่อเต๋อฝ่า 史可法 (明)				ถ้ำน้ำโขงกนกนางแอ่น 燕子矶口占 (诗) ดอกไม้ 52	
ชีวจั้น 秋瑾 (清)				เหมย 梅 (诗) ภาพ 56-57	

ภาคผนวก ข

กวีนิพนธ์จีน 70 บทที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาชาวจีนจำต้องจำ

กวีนิพนธ์จีน 70 บทที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาชาวจีนจำท่องจำ

小学生背诵古诗词 70 首

1. 汉乐府《江南》：
江南可采莲，莲叶何田田。鱼戏莲叶间。鱼戏莲叶东，鱼戏莲叶西，鱼戏莲叶南，
鱼戏莲叶北。
2. 北朝民歌《敕勒歌》：
敕勒川，阴山下。天似穹庐，笼盖四野。天苍苍，野茫茫，风吹草低见牛羊。
3. 骆宾王《咏鹅》：
鹅，鹅，鹅，曲项向天歌。白毛浮绿水，红掌拨清波。
4. 李峤《风》：
解落三秋叶，能开二月花。过江千尺浪，入竹万竿斜。
5. 贺知章《咏柳》：
碧玉妆成一树高，万条垂下绿丝绦。不知细叶谁裁出，二月春风似剪刀。
6. 王之涣《凉州词》：
黄河远上白云间，一片孤城万仞山。羌笛何须怨杨柳，春风不度玉门关。
7. 《登鹳雀楼》：
白日依山尽，黄河入海流。欲穷千里目，更上一层楼。
8. 孟浩然《春晓》：
春眠不觉晓，处处闻啼鸟。夜来风雨声，花落知多少。
9. 王翰《凉州词》：
葡萄美酒夜光杯，欲饮琵琶马上催。醉卧沙场君莫笑，古来征战几人回？
10. 王昌龄《出塞》：
秦时明月汉时关，万里长征人未还。但使龙城飞将在，不教胡马度阴山。
11. 《芙蓉楼送辛渐》：
寒雨连江夜入吴，平明送客楚山孤。洛阳亲友如相问，一片冰心在玉壶。
12. 王维《鹿柴》：
空山不见人，但闻人语响。返景入深林，复照青苔上。
13. 《送元二使安西》：
渭城朝雨浥轻尘，客舍青青柳色新。劝君更尽一杯酒，西出阳关无故人。
14. 《九月九日忆山东兄弟》：
独在异乡为异客，每逢佳节倍思亲。遥知兄弟登高处，遍插茱萸少一人。
15. 李白《静夜思》：
床前明月光，疑是地上霜。举头望明月，低头思故乡。
16. 《古朗月行》：
小时不识月，呼作白玉盘。又疑瑶台镜，飞在青云端。

17. 《望庐山瀑布》：

日照香炉生紫烟，遥看瀑布挂前川。飞流直下三千尺，疑是银河落九天。

18. 《赠汪伦》：

李白乘舟将欲行，忽闻岸上踏歌声。桃花潭水深千尺，不及汪伦送我情。

19. 《黄鹤楼送孟浩然之广陵》：

故人西辞黄鹤楼，烟花三月下扬州。孤帆远影碧空尽，惟见长江天际流。

20. 《早发白帝城》：

朝辞白帝彩云间，千里江陵一日还。两岸猿声啼不住，轻舟已过万重山。

21. 《望天门山》：

天门中断楚江开，碧水东流至此回。两岸青山相对出，孤帆一片日边来。

22. 高适《别董大》：

千里黄云白日曛，北风吹雁雪纷纷。莫愁前路无知己，天下谁人不识君！

23. 杜甫《绝句》：

两个黄鹂鸣翠柳，一行白鹭上青天。窗含西岭千秋雪，门泊东吴万里船。

24. 《春夜喜雨》：

好雨知时节，当春乃发生。随风潜入夜，润物细无声。野径云俱黑，江船火独明。

晓看红湿处，花重锦官城。

25. 《绝句》：

迟日江山丽，春风花草香。泥融飞燕子，沙暖睡鸳鸯。

26. 《江畔独步寻花》：

黄四娘家花满蹊，千朵万朵压枝低。留连戏蝶时时舞，自在娇莺恰恰啼。

27. 孟郊《游子吟》：

慈母手中线，游子身上衣。临行密密缝，意恐迟迟归。谁言寸草心，报得三春晖？

28. 柳宗元《江雪》：

千山鸟飞绝，万径人踪灭。孤舟蓑笠翁，独钓寒江雪。

29. 贾岛《寻隐者不遇》：

松下问童子，言师采药去。只在此山中，云深不知处。

30. 张继《枫桥夜泊》：

月落乌啼霜满天，江枫渔火对愁眠。姑苏城外寒山寺，夜半钟声到客船。

31. 张志和《渔歌子》：

西塞山前白鹭飞，桃花流水鳜鱼肥。青箬笠，绿蓑衣，斜风细雨不须归。

32. 卢纶《塞下曲》：

月黑雁飞高，单于夜遁逃。欲将轻骑逐，大雪满弓刀。

33. 刘禹锡《望洞庭》：

湖光秋月两相和，潭面无风镜未磨。遥望洞庭山水翠，白银盘里一青螺。

34. 《浪淘沙》：

九曲黄河万里沙，浪淘风簸自天涯。如今直上银河去，同到牵牛织女家。

35. 白居易《赋得古原草送别》：

离离原上草，一岁一枯荣。野火烧不尽，春风吹又生。远芳侵古道，晴翠接荒城。
又送王孙去，凄凄满别情。

36. 《池上》：

小娃撑小艇，偷采白莲回。不解藏踪迹，浮萍一道开。

37. 《忆江南》：

江南好，风景旧曾谙。日出江花红胜火，春来江水绿如蓝。能不忆江南？

38. 李绅《悯农》（一）：

锄禾日当午，汗滴禾下土。谁知盘中餐，粒粒皆辛苦。

39. 《悯农》（二）：

春种一粒粟，秋收万颗子。四海无闲田，农夫犹饿死。

40. 杜牧《山行》：

远上寒山石径斜，白云深处有人家。停车坐爱枫林晚，霜叶红于二月花。

41. 《清明》：

清明时节雨纷纷，路上行人欲断魂。借问酒家何处有，牧童遥指杏花村。

42. 《江南春》：

千里莺啼绿映红，水村山郭酒旗风。南朝四百八十寺，多少楼台烟雨中。

43. 李商隐《乐游原》：

向晚意不适，趋车登古原。夕阳无限好，只是近黄昏。

44. 罗隐《蜂》：

不论平地与山尖，无限风光尽被占。采得百花成蜜后，为谁辛苦为谁甜？

45. 胡令《小儿垂钓》：

蓬头稚子学垂钓，侧坐莓苔草映身。路人借问遥招手，怕得鱼惊不应人。

46. 范仲淹《江上渔者》：

江上往来人，但爱鲈鱼美。君看一叶舟，出没风波里。

47. 王安石《元日》：

爆竹声中一岁除，春风送暖入屠苏。千门万户曈曈日，总把新桃换旧符。

48. 《泊船瓜洲》：

京口瓜洲一水间，钟山只隔数重山。春风又绿江南岸，明月何时照我还？

49. 《书湖阴先生壁》：

茅檐长扫净无苔，花木成畦手自栽。一水护田将绿绕，两山排闥送青来。

50. 苏轼《六月二十七日望湖楼醉书》：

黑云翻墨未遮山，白雨跳珠乱入船。卷地风来忽吹散，望湖楼下水如天。

51. 《饮湖上初晴后雨》：

水光潋滟晴方好，山色空蒙雨亦奇。欲把西湖比西子，淡妆浓抹总相宜。

52. 《惠崇〈春江晓景〉》：

竹外桃花三两枝，春江水暖鸭先知。蒌蒿满地芦芽短，正是河豚欲上时。

53. 《题西林壁》：

横看成岭侧成峰，远近高低各不同。不识庐山真面目，只缘身在此山中。

54. 李清照《夏日绝句》：

生当作人杰，死亦为鬼雄。至今思项羽，不肯过江东。

55. 陆游《示儿》：

死去元知万事空，但悲不见九州同。王师北定中原日，家祭无忘告乃翁。

56. 《秋夜将晓出篱门迎凉有感》：

三万里河东入海，五千仞岳上摩天。遗民泪尽胡尘里，南望王师又一年。

57. 范成大《四时田园杂兴》（选一）：

昼出耘田夜绩麻，村庄儿女各当家。童孙未解供耕织，也傍桑阴学种瓜。

58. 《四时田园杂兴》（选二）：

梅子金黄杏子肥，麦花雪白菜花稀。日长篱落无人过，惟有蜻蜓蛱蝶飞。

59. 杨万里《小池》：

泉眼无声惜细流，树阴照水爱晴柔。小荷才露尖尖角，早有蜻蜓立上头。

60. 《晓出净慈寺送林子方》：

毕竟西湖六月中，风光不与四时同。接天莲叶无穷碧，映日荷花别样红。

61. 朱熹《春日》：

胜日寻芳泗水滨，无边光景一时新。等闲识得东风面，万紫千红总是春。

62. 林升《题临安邸》：

山外青山楼外楼，西湖歌舞几时休？暖风熏得游人醉，直把杭州作汴州。

63. 叶绍《游园不值》：

应怜屐齿印苍苔，小叩柴扉久不开。春色满园关不住，一枝红杏出墙来。

64. 翁卷《乡村四月》：

绿满山原白满川，子规声里雨如烟。乡村四月闲人少，才了蚕桑又插田。

65. 高鼎《村居》：

草长莺飞二月天，拂堤杨柳醉春烟。儿童散学归来早，忙趁东风放纸鸢。

66. 王冕《墨梅》：

吾家洗砚池头树，个个花开淡墨痕。不要人夸好颜色，只流清气满乾坤。

67. 于谦《石灰吟》：

千锤万击出深山，烈火焚烧若等闲。粉身碎骨浑不怕，要留清白在人间。

68. 郑燮《竹石》：

咬定青山不放松，立根原在破岩中。千磨万击还坚劲，任尔东西南北风。

69. 袁枚《所见》：

牧童骑黄牛，歌声振林樾。意欲捕鸣蝉，忽然闭口立。

70. 龚自《己亥杂诗》：

九州生气恃风雷，万马齐喑究可哀。我劝天公重抖擞，不拘一格降人才。

ภาคผนวก ก
ประวัติผู้แปลบทกวีจีนล้านนาภาษาไทย
และบทสัมภาษณ์

ยง อิงคเวทย์

ในหนังสือ “ชื่อจีน ภูเขาชื่อแรกของกวีนิพนธ์จีน” แนะนำ ยง อิงคเวทย์เอาไว้ว่า

ยง อิงคเวทย์ (พ.ศ.2449-2530) เป็นลูกจีนย่านเขาวราชเกิดและเติบโตในประเทศไทย บิดาเป็นชาวจีนแต้จิ๋ว ภูมิลำเนาเดิมอยู่หมู่บ้านเจ้าโพน อำเภอดงเคียว จังหวัดแต้จิ๋ว (ปัจจุบันเป็นจังหวัดซัวเถา) มณฑลกว่างตุง ครอบครัวมีบุตรห้าคน ยง เป็นบุตรคนที่สี่ เดิมบิดาได้ตั้งชื่อให้ว่าชกแซ (福星) เมื่อเข้าโรงเรียนครูตั้งชื่อโรงเรียนให้ว่าย่งกวง (荣光) สมัยเด็กบิดาสอนให้ยง อ่านหนังสือเขียนจื่อเหวิน (千字文) ซึ่งเป็นแบบสอนอ่านอักษรจีนพื้นฐาน 1000 ตัว มารดาซึ่งรู้หนังสือจีนก็สอนให้อ่านนิยายอิงพงศาวดารจีน เช่น สามก๊ก เลียดก๊ก ไช่ฮั่น ไช่อี้ เป็นต้น ยง มีโอกาสได้ร่ำเรียนภาษาจีนกับบัณฑิตจีนรุ่นเก่าที่เรียกกันว่า ชิวไฉ (ชิวจ้าย) หลายคน จึงเชี่ยวชาญวรรณคดีจีนเป็นพิเศษ ปัจจัยที่ช่วยเสริมพื้นฐานทางด้านวรรณกรรมดนตรี ละครและกวีนิพนธ์อื่นให้แก่ ยง เป็นอย่างดีอีกด้านหนึ่ง คือ ความรู้ด้านจิวจิน ในยุคที่จิวเฟื่องฟูมาก ยง ไปดูจิวบ๋อย ได้ดูได้ฟัง จนมีความรู้เรื่องจิวเป็นอย่างดีด้วย ส่วนความรู้ทางด้านภาษาไทยนั้น แม้ว่าสมัยวัยเยาว์มีโอกาสเรียนภาษาไทยน้อยมาก แต่มีความสนใจและซาบซึ้งในรสสำเนียงอันไพเราะของร้อยแก้วและร้อยกรองไทย ดังนั้นสมัยที่เรียนในโรงเรียนมัธยมพาณิชยการ ก็ได้มีโอกาสศึกษาวรรณคดีร้อยแก้วและร้อยกรองไทย เริ่มฝึกแต่งคำประพันธ์ จนสามารถแต่งกลอน กาพย์ โคลงและร่ายได้ดี ด้านการแต่งร้อยกรองนี้ ม.ล.ปิ่น มาลากุลได้ให้คำแนะนำ ตลอดจนช่วยแก้ไขบทร้อยกรองที่แต่งแล้วอยู่เสมอ ยง ยกย่องท่านว่าเป็นครูภาษาไทยคนหนึ่งของตน นอกจากนั้นสมัยที่รับราชการยัง สนใจเรื่องการสอนภาษาของตนเองมาก จึงศึกษาหลักการด้านนี้จากตำราภาษาจีนและภาษาอังกฤษ แล้วนำมาประยุกต์ใช้กับภาษาไทยได้เป็นอย่างดี ปัจจัยดังกล่าวทำให้ ยง แต่งแบบสอนอ่านมาตรฐานเล่ม 1-2 สำหรับเด็กชั้น และได้เป็นอาจารย์พิเศษสอนวิชาวิธีสอนภาษาไทยในชั้นประถมศึกษา ของแผนกวิชาครูศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอยู่หลายปี ความใคร่รู้และใฝ่ศึกษาในภาษาไทย ทำให้ ยง แดกฉานภาษาไทยถึงขั้นแต่งร้อยกรองได้ดี ทั้งยังเก่งภาษาอังกฤษอีกด้วย งานแปลของ ยง ได้รับยกย่องว่าเป็นงานแปลชั้นครู มีคุณค่ายิ่งต่อการศึกษาวรรณคดีเปรียบเทียบ เพราะผู้แปลแตกฉานทั้งกวีนิพนธ์จีนและกวีนิพนธ์ไทย จึงสามารถถ่ายทอดออกมาเป็นร้อยกรองไทยได้อย่างสมบูรณ์ด้วยอรรถรส เป็นบทแปลที่มีข้อดีเด่นอย่างที่ว่า อาจารย์ยุพา ส่งศิริ แห่งภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยรามคำแหงวิจารณ์ว่า “แปลด้วยฝีมือคนที่รู้จักภาษาไทยและภาษาจีนอย่างแตกฉาน

เป็นประโยชน์อย่างยิ่งที่ให้ออกคิดแก้ด้นในเชิงเปรียบเทียบ โดยเฉพาะในแง่การแสดงความคิดของกวีตามลักษณะวัฒนธรรมของเขา” ในหม้อผู้อ่านที่รู้ภาษาจีนด้วยแล้วจะชื่นชมมาก ดังที่อาจารย์นิตยา พลพิพัฒน์ พงษ์มหาบัณฑิตสาขาวรรณคดีจีนจากมหาวิทยาลัยปักกิ่งชมว่า “เข้าใจเลือกศัพท์ คงสคำและภาพพจน์ (Figure of speech) ของบทประพันธ์เดิมไว้ได้ดีเยี่ยม” ทองแถม นางจ๋านง (โชติช่วง นาดอน) นักแปลวรรณกรรมจีนผู้โด่งดังในปัจจุบันสุดดีไว้ในมติชนสุดสัปดาห์ฉบับที่ 326 ว่า “คุณยังบรรจงถ่ายทอด (กวีนิพนธ์จีน) เป็นพากย์ไทย โดยรักษารรณและรสไว้ได้ใกล้เคียงกับต้นฉบับเดิมมากที่สุด”

สรุปความจาก “ประวัติศึกษา”-----ประวัติและผลงานของนาย ยง อิงคเวทย์ และ “คำนำ” ในหนังสือ “ชื่อจริง บุษบาชื่อแรกของกวีนิพนธ์จีน”

ความบางตอนที่ ถาวร ลิกขโกศล กล่าวถึงลักษณะและคุณค่างานแปลบทกวีนิพนธ์จีนของ ยง อิงคเวทย์ ที่ปรากฏใน “แนะนำการแปลกวีนิพนธ์จีน ของยง อิงคเวทย์” หนังสือ “วิวัฒนาการกวีนิพนธ์จีน” (ที่ระลึกงานฉลองวัชรมงกุฎสมโภชมหกทศวรรษจิจินเกาะ มูลนิธิเผยแพร่คุณธรรมเพื่อการสงเคราะห์ จิจินเกาะ ปี 2554) ดังนี้

“บทกวีที่อาจารย์ยังแปลนั้น เป็นต้นดิวรรณคดีก่อนราชวงศ์ถังเกือบทั้งหมด ท่านจึงใช้ท่วงทำนองภาษารักการสของ “เหวินเหยียนเหวิน (ภาษาต้นดิวรรณคดี)” เพื่อประโยชน์ทางวรรณคดีเปรียบเทียบ แต่ก็เป็นโทษต่อความง่าย ชวนอ่าน จนมีผู้ท้วงติงอยู่ไม่น้อย

ทว่าท่านก็ยังลึกลงใน “อรรถ” และ “รส” ของต้นดิกวีนิพนธ์จีนได้อย่างถึงแก่น ....

ลักษณะเด่นประการที่สาม คือ การตีความและอธิบายคำประพันธ์มักจึความตามนัยแห่งลัทธิขงจื้อ อาจารย์ยัง อิงคเวทย์ ศรัทธาลัทธิขงจื้ออย่างเต็มเปี่ยม ไม่สู้จะสนใจลัทธิเต๋า เพราะเห็นว่าทำให้คนหนีสังคมไปแสวงวิเวกส่วนตัว ฉะนั้นท่านย่อมตีความกวีนิพนธ์ไปตามลัทธิปรัชญาที่ท่านศรัทธา

ตามหลักของลัทธิขงจื้อถือว่า กวีนิพนธ์มิได้เป็นเพียงสื่อแสดงอารมณ์กวีเท่านั้น แต่เป็นสื่อแสดงเจตนารมณ์ผู้แต่ง มีหน้าที่รับใช้สังคมอีกด้วย เข้าลักษณะ “ศิลปะเพื่อชีวิต” มากกว่า “ศิลปะเพื่อศิลปะ”.....

แม้ว่าสำนวนแปลของท่านจะมีความยากเรื่องศัพท์แสงอยู่บ้าง แต่ก็คงไม่ถึงกับเป็นอุปสรรคให้ผู้อ่านที่ใฝ่ใจจะเฝ้าลงไปหาคุณค่าและความไพเราะในบทกวีนิพนธ์ ที่ท่านประจงแปลไว้ในเล่มนี้ คำศัพท์ยากที่ท่านใช้ส่วนมากมีในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ที่ไม่มีในพจนานุกรม ท่านมักจะบอกคำแปลไว้ในคำอธิบายเพิ่มเติม

“วิวัฒนาการกวีนิพนธ์จีน” เล่มนี้เป็นงานใหญ่ในชีวิตผู้แปล ท่านใช้เวลาหลังเกษียณอายุราชการแล้ว จนถึงวาระสุดท้ายของชีวิต เป็นเวลา 20 ปี ทุ่มเทให้กับงานแปลเล่มนี้ แม้จะยังมีข้อบกพร่องอยู่บ้าง แต่ก็ เป็นงานที่น่าสรรเสริญและน่าศึกษาเป็นอย่างยิ่ง

ถาวร ลิกขโกศล “แนะนำการแปลกวีนิพนธ์จีน ของยง อิงคเวทย์”

หนังสือ “วิวัฒนาการกวีนิพนธ์จีน” (ที่ระลึกงานฉลองวาระมงคลสมโภชหกทศวรรษจีจินเกาะ
มูลนิธิเผยแพร่คุณธรรมเพื่อการสงเคราะห์ จีจินเกาะ ปี 2554)

โชติช่วง นาดอน

บท “จากใจ” สำนักพิมพ์ไบบัวในหนังสือ “ยังมีดอกไม้ให้เธอ” เผยแพร่เมื่อปี พ.ศ.2531 ได้เคย
แนะนำโชติช่วง นาดอนเอาไว้ว่า “โชติช่วง นาดอน บอกกับเราว่า เธอเริ่มเขียนบทร้อยกรองเมื่ออายุสิบสี่ปี
ซึ่งเป็นเวลาว่างเลยมาแล้วมากกว่าสองทศวรรษ ในช่วงแรก ๆ อันเป็นช่วงการฝึกฝนเทคนิค เธอฝึกหัดเขียน
ตามฉันทลักษณ์แบบต่าง ๆ รวมทั้งกลบทและกลอนเปล่า หลังจากที่อยู่สักพักจนพอจะรู้จักรูปแบบ
กฎเกณฑ์ภายนอกบ้างแล้ว เธอก็ซาบซึ้ง จะเขียนเฉพาะเมื่ออกระเบิดอื่นไว้ไม่ได้เท่านั้น

เธอเล่าว่า มาเริ่มเขียนกวีมากอีกครั้งเมื่อตอนระหกระเหินไปร่ำเรียนวิชาแพทย์ที่เซี่ยงไฮ้ หลังจาก
คลุกอยู่กับภาษาจีนถึงสามปี จึงจะพออ่านกวีโบราณจีนได้บ้าง เธอว่าตอนนั้นกำลังเศร้ามาก ถวิลหาบ้านเกิด
เมืองนอน เมื่ออ่านกวีจีนบทไหนถูกใจจึงแปลเก็บ ๆ ไว้ มิได้คิดหรอกว่างานแปลจะกลายเป็นอาชีพหลักใน
ภายภาคหน้า

เมื่อกลับมาอยู่เมืองไทยแล้ว เธอลองนำผลงานแปลออกเผยแพร่ได้รับการต้อนรับจากผู้อ่าน
พอสมควร ทุกวันนี้จึงกลายเป็นว่าโชติช่วง นาดอน ทำงานเขียนงานแปลเป็นอาชีพหลักไปแล้ว.....”

จากบท “จากใจ”

หนังสือ “ยังมีดอกไม้ให้เธอ”

ทองแถม นาถจำนง

ทองแถม นาถจำนง อยู่ในครอบครัวซึ่งทางบ้านมีคุณพ่อคุณแม่เป็นนักอ่านและสะสมหนังสือเอาไว้
จำนวนมาก ภายใต้สภาพแวดล้อมเช่นนี้จึงทำให้เขามีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกวีและเริ่มฝึกฝนแต่งบทกวี
ตั้งแต่อายุ 15 ปี ทองแถม นาถจำนง รักการอ่าน หนังสือสามก๊กเป็นนวนิยายเรื่องหนึ่งที่เขาอ่านจบตั้งแต่
สมัยเรียนมัธยม เคยเรียนอยู่คณะเทคนิคการแพทย์ เคยรับราชการ 4 ปีก่อนที่จะลาออกมาเขียนหนังสือขาย
เคยเดินทางไปศึกษาที่ประเทศจีนสาขาวิชาการแพทย์แผนจีนที่เซี่ยงไฮ้ ต่อมาเกิดแนวคิดว่า หมอรักษาโรค
หายทีละคน แต่นักเขียนรักษาคคนได้ทีละหลายคน มีหมอหลายคนที่เป็นนักเขียนระดับโลก ที่มาของนาม
ปากกว่า โชติช่วง นาดอน ทองแถม นาถจำนงเล่าให้ฟังว่า ตอนที่หนีคอมมิวนิสต์เข้าป่าพบเห็นพวกชาวนา
จึงเกิดความคิดตั้งชื่อใหม่ขึ้นมา คำว่า “นาดอน” หมายถึง คนยากคนจน คำว่า “โชติ” คือ การนำความ
เจริญมาสู่คนยากคนจน ต่อมาเปลี่ยนเป็น “โชติช่วง” และเมื่อสอบถามชื่อภาษาจีนของทองแถม นาถจำนง

กล่าวว่าสมัยที่เรียนภาษาจีน ใช้ชื่อว่า หวังกวาง (王光) แต่ต่อมามาทราบภายหลังว่าตระกูลมีแซ่อยู่แล้วคือแซ่ตั้ง (แซ่เงินในภาษาจีนกลาง)

ทองแถม นาถจำนงกล่าวถึงลักษณะงานแปลของเขาว่า เน้นให้คนอ่านแล้วเข้าใจได้ทันที โดยไม่ได้ทำFootnote เหมือนอาจารย์ ยง อิงคเวทย์ งานอาจารย์ยังมีสไตล์คือ แปลเพื่อสอน จึงได้ทำFootnote เอาไว้และพยายามแปลทีละยุคสมัย โชติช่วงกล่าวว่า “กวีจีน ชอบอ้างบท “ไถ่กู” สมัยอู่ฮั่น มีภูเขา มีการชี้แจงความต่าง ๆ ซึ่งถ้าในบทกวีมีFootnote ก็จะทำให้เข้าถึงอารมณ์ในบทกวียาก โชติช่วงเลือกแปลบทกวีที่สนใจเท่านั้น เวลาเลือกต้นฉบับบทกวีที่จะนำมาแปล คิดว่า “กวีแปลไม่ได้” ถ้าคิดว่าแปลได้ต้องคัดเลือกบทและเชื่อว่าจะต้องแปลทุกบท จะแปลหรือไม่ต้องดูวิธีการของต้นฉบับ เลือกต้นฉบับที่รสคำ รสความคิด ต้องมีความรู้สึกเหมือนนักกวีและมาถ่ายทอด โดยปกติกวีแปลบทกวีประเภท “ซือ” ควรแปลเป็นกลอนโคลง ประเภท “ฉือ” ซึ่งเป็นทำนองเพลงกับ “หยวนฉวี” แปลเป็นกลอนเปล่า นักกวีที่ประทับใจคือ ชูตงพอ (明月几时有, 把酒问青天)

ทองแถม นาถจำนงไล่ลำดับงานแปลของเขาแต่ละเล่มว่า ปี พ.ศ.2524 แปล “กวีนิพนธ์เหมาเจ๋อตง” ปี พ.ศ.2529 “เงาพระจันทร์ในคมกระบี่” ปี พ.ศ.2530 “กวีมีภาพ ภาพมีกวี” และ “เถาหยวนหมิง” สองเล่มนี้เผยแพร่ในปีเดียวกันแต่คนละสำนักพิมพ์ ปี พ.ศ.2531 ยังมีดอกไม้ให้เธอ เป็นเรื่องที่แปลไว้ช่วงระหว่างที่ศึกษาในประเทศจีน บทกวีลีเซาแปลในห้องเรียน พอแปลเล่มแรกมีอารมณ์ก็เลยแปลต่อ

ด้านข้อมูลของผู้แปลบทกวีจีน ทองแถม นาถจำนง กล่าวถึงทวีปวร เคยแปลผลงานของหลี่ไป๋ ผู้ผู้กวีร่วมสมัย อาจารย์ ยง อิงคเวทย์ที่แปลแบบครู แปลทีละยุคสมัย ส่วนประไพ วิเศษธานี แปลแต่ของเหมาเจ๋อตงรายเดียว ปัจจุบันทองแถม นาถจำนง เป็นบรรณาธิการผู้พิมพ์หนังสือพิมพ์สยามรัฐ

แหล่งที่มาของข้อมูล : สัมภาษณ์สด วันจันทร์ที่ 28 เมษายน 2551 (ครั้งที่ 1)

สถานที่สัมภาษณ์ : สำนักพิมพ์สยามรัฐ ถนนราชดำเนิน กรุงเทพฯ

ผู้สัมภาษณ์ : จรัสศรี จิรภาส

บุษบา เรื่องไทย

บุษบา เรื่องไทย เพศหญิง ผู้แปลคอลัมน์ “เรียนโคลงกลอนสมัยถึง” วารสารจีน-ไทยสองภาษารายเดือน ปัจจุบันอายุ 34 ปี ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบันเป็นหัวหน้าแผนกแปลและเรียบเรียงคอลัมน์ “เรียนโคลงกลอนสมัยถึง” สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยศิลปากร คณะโบราณคดี สาขาวิชาภาษาไทย เมื่อปี พ.ศ.2544 จากนั้นได้ศึกษาต่อระดับปริญญาโทที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาวิชาภาษาไทย และได้รับวุฒิจำนองศึกษามหาบัณฑิตในปี พ.ศ.2552 มีความสนใจภาษาจีนมาเป็นเวลานาน สมัยที่

เรียนมหาวิทยาลัยศิลปากรเคยเลือกเรียนภาษาจีนเป็นวิชาเลือกเสรีเป็นเวลา 1 ปี เนื่องจากครอบครัวมีเชื้อสายจีน และอิทธิพลสภาพแวดล้อมของครอบครัวที่เต็มไปด้วยหนังสือนวนิยายจีน เช่น นวนิยายของจงเหยา นวนิยายหงโหลงเมิ่ง จึงได้สร้างแรงบันดาลใจให้เธออยากอ่านเขียนภาษาจีนได้ ในตอนแรกคนในครอบครัวยังไม่ค่อยเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาจีน จึงยังไม่ได้สนับสนุนโดยตรง เริ่มศึกษาภาษาจีนอย่างจริงจังในช่วงระหว่างที่กำลังศึกษาระดับปริญญาโท โดยในระหว่างนั้นได้เรียนภาษาจีนที่ O.C.A. ไปพร้อมด้วยใช้เวลาศึกษาภาษาจีนถึง 4 ปี ยังไม่เคยเดินทางไปเรียนที่ประเทศจีน

สนใจงานด้านหนังสือ จึงสมัครงานที่ “วารสารจีน-ไทยสองภาษารายเดือน” ซึ่งมีอาจารย์ก่อกัณฑ์ธรรมเจริญกิจ เป็นบรรณาธิการบริหาร ได้รับมอบหมายจากบรรณาธิการให้อยู่คอลัมน์แปลกลอนจีน เทคนิคการแปล คือเริ่มด้วยการแปลกลอน 4 บรรทัดก่อน โดยใช้คำที่มีความหมายเข้าใจง่าย พยายามรักษาความให้ตรงกับต้นฉบับมากที่สุด กลอนจีนใช้คำธรรมดาแต่สื่อความหมายได้ลึกซึ้ง บรรณาธิการขอให้แปลโดยใช้คำง่าย ๆ เพื่อตรงกับระดับความหมายในภาษาจีนมากที่สุด เริ่มแปลกลอนจีนตั้งแต่ปี พ.ศ.2546 ถึงปลายปี พ.ศ.2552 เนื่องจากไม่ค่อยมีเสียงตอบรับด้านวรรณกรรมร้อยกรองที่แปลในคอลัมน์นี้ จึงเปลี่ยนเป็นคอลัมน์ทางด้านข่าวและเศรษฐกิจจีนแทน

แหล่งที่มาของข้อมูล : สัมภาษณ์สด เมื่อกลางปี พ.ศ.2553

สถานที่สัมภาษณ์ : บริษัท จำกัด แมนดาริน ไทย คอมมิวนิเคชั่น เซอร์วิส

หน้าโรงแรมแม่น้ำ ดิคทีออปส์ ถนนเจริญกรุง แขวงวัดพระยาไกร กรุงเทพฯ

ผู้สัมภาษณ์ : จรัสศรี จิรภาส

สุภัทร ชัยวัฒนพันธุ์

สุภัทร ชัยวัฒนพันธุ์ หรือนักอ่านส่วนใหญ่รู้จักท่านในนาม ส.สุวรรณ เป็นชาวไทยเชื้อสายจีน แต่จิว รุ่นที่ 3 ปัจจุบันอายุ 72 ปี มีชื่อภาษาจีนว่า “หานเจียง” (韩江 ผู้ให้สัมภาษณ์อธิบายว่าชื่อภาษาจีนนี้เป็นแม่น้ำของชาวแต้จิ๋ว) ได้รับความรู้ภาษาจีนตั้งแต่เยาว์ โดยศึกษาภาษาจีนจากโรงเรียนกวดง (เสียงอ่านภาษาจีนแต้จิ๋ว) จังหวัดเพชรบุรี มีความรู้ภาษาจีนอยู่ในระดับดี เนื่องจากความโชคที่ได้ศึกษาภาษาจีนในโรงเรียนที่มีครูเก่ง สมัยที่เรียนภาษาจีน ช่วงกลางวันเรียนระดับประถม และมีโอกาสเรียนต่อในระดับมัธยมซึ่งทางโรงเรียนเปิดสอนเฉพาะช่วงกลางคืน ทางโรงเรียนมักให้นักเรียนฝึกหัดการเขียนบันทึกประจำวัน เขียนบทความภาษาจีน มีโอกาสร่วมทำวารสารให้กับทางโรงเรียน ซึ่งสมัยนั้นคนที่ลายมือสวยมักจะเป็นผู้เขียนข่าวสารบนฝาผนัง สมัยเด็ก ยังรักการอ่านนิยายไทย นิยายศรีบูรพา แม้ว่าจะไม่ได้เติบโตในสังคมไทยอย่างแท้จริง แต่นิสัยรักการอ่านและรักที่จะเรียนรู้ภาษาไทย จึงทำให้เกิดความสนใจแปลเรื่องสั้นของไทยเป็นภาษาจีน และแปลเรื่องสั้นภาษาจีนเป็นภาษาไทย สมัยที่เรียนในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (คณะ

รัฐศาสตร์) เคยมีโอกาสเขียนและแปลบทกวีจีนเผยแพร่ในวารสารของคณะวิชา

สุภัทร ได้แสดงทัศนะด้านเทคนิคการแปลบทกวีจีนว่า ผู้แปลมีความรู้ภาษาจีนและภาษาไทยสองภาษาอย่างไม่เพียงพอ ถ้าจะให้ดี ควรมีความรู้ภาษาอังกฤษดีด้วย เพราะเวลาแปลคำศัพท์บางคำ พจนานุกรมจีน-ไทยอธิบายความไม่กระจ่าง พจนานุกรมจีน-อังกฤษ สามารถเป็นเครื่องมือใช้งานและแก้ไขปัญหาได้ดียิ่ง นอกจากนั้นภาษาอังกฤษยังเป็นทางเลือกที่ผู้แปลสามารถใช้คัดกรองความหมายที่ต้องการแปลได้หลากหลายขึ้น บทร้อยกรองจีนโบราณที่ สุภัทร ได้เคยแปลไว้ในหนังสือประวัติวรรณคดีจีนนั้น ผู้แปลมีความประทับใจมากที่สุดคือ บทกวีจีนของหลี่โหล่วจู่ จักรพรรดิราชวงศ์ซ่ง ซึ่งเนื้อความของบทกวีมีความกินใจ เวลาแปลผู้แปลยังรู้สึกเศร้าโศกตามผู้ประพันธ์ไปด้วย ได้เคยมีผู้กล่าวถึงบทกวีของหลี่โหล่วจู่ว่า หนึ่งตัวอักษรในบทกวีของท่านมีค่าเท่ากับไข่มุก 1 เม็ด สุภัทรกล่าวว่า หากหลี่โหล่วจู่ไม่เป็นจักรพรรดิงานกวีของท่านจะรุ่งโรจน์มากกว่านั้น และกล่าวว่า ผู้แต่งบทกวีจีนได้ตีส่วนใหญ่ผ่านชีวิตลำเค็ญมาก่อน เช่น ผู้ผู้ ก็แต่งบทกวีได้ยอดเยี่ยมเช่นเดียวกัน มีความที่กินใจมากกว่ากวีของหลี่โหล่วจู่ เทคนิคการแปลร้อยกรองจีนให้ดีขึ้นประการหนึ่งคือ ไม่ควรแปลตรงความ แปลตรงความเป็นคำๆ อ่านแล้วจะไม่เข้าใจ กลอนเปล่าเป็นรูปแบบการแปลบทกวีจีนที่ดีกว่ารูปแบบฉันทลักษณ์อื่นๆ การแปลรูปฉันทลักษณ์ทำให้ต้องตัดความออกไปมาก ความหมายจึงขาดหายไปเยอะ ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้ประพันธ์ได้ทั้งหมด อาจารย์ ยงอิงควทย์แปลโดยใช้ภาษาโบราณซึ่งค่อนข้างอ่านยาก จึงอยากจะแปลความง่าย ๆ ให้เข้าใจถึงความหมายของบทกวีได้มากขึ้น

บทกวีที่ท่านเคยแปลและรู้สึกว่ายากที่สุด คือ หลี่เซา ความยากจากภาษาต้นฉบับที่เป็นภาษาโบราณ สุภัทร กล่าวว่า แปลจากภาษาที่อธิบายเป็นภาษาปัจจุบันก็ว่ายากแล้ว “หากแปลจากภาษาเดิม สงสัยทั้งชีวิต” ในบทร้อยกรอง หลี่เซา มีชื่อเฉพาะธรรมชาติจำนวนมาก ทั้งชื่อของพืชและสัตว์นานาชนิด บทกวีประเภทชื่อสมัยถึง นือสมัยซ่ง และชวีสมัยหยวนยังไม่ยากเท่ากับ หลี่เซา

แหล่งที่มาของข้อมูล : สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ เมื่อวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ.2555

สถานที่สัมภาษณ์ : อาคารบรรณสาร มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ผู้สัมภาษณ์ : จรัสศรี จิรภาส

ภาคผนวก ก

ภาพคำโคลงอักษรจีนจารึกในพระป้าย 17 พระองค์
พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ
พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

ภาพป้ายคำโคลงอักษรจีน จารึกว่า "คำโคลงอักษรจีน จารึกในพระป้าย 17 พระองค์
พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดเกล้าฯ
ให้สร้างขึ้นประดิษฐานไว้ในพระที่นั่งเวหาศน์จำรูญ เทียน เม่ง เต๋ย เมื่อพระพุทธศักราช 2462

โคลงที่ ๑

โคลงบทนี้เป็นพระราชนิพนธ์ของ พระเจ้ากรุงฮ่องกง เจ้าแผ่นดินจีน วงศ์เมืองเดียวรัชกาลที่ ๖ ทรงชมเชยกิติคุณเจ้าราชการที่ ปกครองบ้านเมืองดี มีปรากฏ ในสมุดเจ้า ลอง ลาย พระราช ตัดกเสชา ของพระเจ้าแผ่นดินทุกพระองค์ในประเทศไทย หน้า ๓๒๓ มี ๔ ท่อน ได้แปลแยกจากกันทีละท่อนดังต่อไปนี้

ท่อน ๑ มีความว่า

“โหว โจ้ อ้อ เอ็ง ลี อื่น
 ท้อย เต็ก ฮ้วย แซ่ กิ่ง แกก ก็
 ซู้ย เจียง ก่วง ฮัก ซ่ง เกง แซง”

แปลความว่า เสด็จประทับแรม ณ ค่ายล่งอ้อเอ็งถึง ๕ ปี ได้ทรงพิจารณาการ ปก ครอง ที่ เจ้า หน้า ที่ ได้ จัด ไป โดย ความสามารถของเจ้าราชการ ผู้เป็นหัวหน้านั้น สำเร็จเรียบร้อยทุกอย่าง พอแนะนำ ให้พลเมืองอดสูว่าทำอะไรไดนา ก็ให้เห็น รัษฎะชาติ แดกรวงจอกงามใสว และ พอดีการศึกษาขึ้นแพร่หลาย ก็ได้ทรง พัง เสาชิงพลเมือง อานหนึ่งสี่อ ได้คิดต้อง แก้ว ท้องหนึ่งสี่อ สัตถ์โดยคำสำเนียง ขึ้นกว่าแต่ ก่อนเป็นเอกประการ.

五載雲陽里 欣看造化成
 勤耕岐穗長 廣學循經清

御銘 景帝 御製 詩

“เบ๊ย เก๊ย ซัม บ้อ อ้อ พู
 เบ๊ย โถง ปุด แอ กิม จิง เก๊ยว
 เดก อู้ย ฮวย โจ้ มัว ซุน แซง”

แปลความว่า เจ้าบ้านภาวเมืองมี นายอำเภอ แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นต้น ตั้งตั้งอยู่ในยุคธรรมมีความกตัญญูแก่ มีน้ำใจบริสุทธิ์ ประคุณชนแลแก่หมื่นชน ไส สะอาดแก้ว ถึงถึงอาญาแก่ผู้กระทำผิด ขยบางพล่มือ เพียงโอบด้วยก้นถาน เท่านั้น ราษฎรที่มีความเคารพแก่เจ้า หลาบ ไม่นำเอาเงกการประทุษร้ายหรือ วิวาทต่อสู้กันแต่อย่างใด มีค้อย่างใน สมัยแผ่นดินอื่น เจ้ากวนผู้เป็นนายอำเภอ ให้โอวาทสั่งสอนผู้กระทำผิด แลโอบด้วย ก้นถาน พอ เป็นการ ประจาน บ้าง เท่านั้น ราษฎรพากันยำเกรงแล เคารพ เรือฟัง โอ วาท ในสมัยแผ่นดินเจ้าเมืองจ้อฮันเป็นผู้ ว่าราชการจังหวัด ไม่ต้องลงอาญาราษฎร เลย เพียงแต่นั่งติด ขิมแลสันทนกับ ราษฎรเสมอ ๆ ราษฎรที่มีความรักใคร่ยำ เคารพ ไม่อาจประทุษกรรมอกทำสิ่งชอบ ใน แผ่นดินจีน พัวกเป็นนาย อำเภอจังหวัด ตกเอียง มีจรรยาดี ตั้งอยู่ ในยุคธรรม ราษฎรที่ประพฤติดีตามกันหมด จนพัวกั ไม่มีอรรถกตจะต้องชำระ ปฤกแต่คนไม่ วัชรมเต็ม ราษฎรเลยเรียกชื่อจังหวัดนั้น ว่า จังหวัดบุปผาชาติเพื่อบระ ถักถึงพัวก.

冰鏡心身翳 蒲鞭訟不辜
 琴真調潑水 花早滿春城

御銘 景帝 御製 詩

ท่อน ๓ มีความว่า

“อ้อ ฮ้อก โห กอ โหว อ้อ
 เอ็ง ซก ให้ แซง โห นิง ฮวง
 เจี้ยน อู๋ อู๋ ฮ้อก ฮอก แซง งิ่ง”

แปลความ ผู้ปกครองราษฎรคน โดประพฤติดี ราษฎรที่มีความสุขทั่วหน้า กัน ประคองหนึ่งรัษฎะชาติได้รับความชุ่ม ชื่นจากละอองฝน ถัดกิตคุณของผู้มีเมตตา เลื่องถึงขจรไปทั่วทุกทิศ ถ้าราษฎร ในแคว้นแคว้นใดทราบข่าวว่า ผู้ซึ่งมีคุณ สมบัตินั้น ชมเป็น ผู้ ปก ครอง เห็นอือ ตน ต่างก็จะตั้งหน้ก้อยรับ ในระหว่างเดินทาง ถ้าหยุดพักเข้าไปนอน ราษฎรก็ตามมารับ เพื่อจะให้ถึงโดยเร็ว.

優渥博膏雨 懸揚遠旆旌
 海內方暫駐 滬瀆復相迎

御銘 景帝 御製 詩

โคลงที่ ๒

โคลงบทนี้แนวอย่างดูเยี่ยมในแผ่นดิน
ถึง แต่ง เมื่อพระเจ้าเกิดเจกจงเสด็จใน
พระราชพิธีสุกฤกษ์แห่งฤดูใบไม้ผลิ ที่ทุ่ง
หลวงทิศตะวันออก มีความเป็น ๓ ท่อน
ดังต่อไปนี้

ท่อน ๑ มีความว่า

“โอ้ว เกียง ชัง เล้ง เก่ ตัง เถ
ซุน อ๋อง โฉ ยุ้น เทียม เจียง
อะ ง่วง เสียง ไท้ เถง เฟ้ง”

แปลความว่า เวลาที่รุ่งอรุณเห็นรถพระ
ที่นั่งงักรออกจากพระราชวัง สุกฤกษ์
แห่งฤดูใบไม้ผลิ ก็มารับเสด็จที่ทุ่งบูรพา
แล้ว ถอนเมฆอันสลบสีเขียวแดงลอยอยู่
บนอากาศเข้ากับสีงกรขบวนแห่ นำเสด็จ
พระราชดำเนิน แสวงให้เห็นว่าเป็นลี้
วังศกฤกษ์ในปีใหม่ บ้านเมืองจะสงบ
เย็นพร้อม

曉見蒼龍駕東郊春已過
保雲天仗合元象恭階平

命徐唐也甫其京邸區春平

ท่อน ๔ มีความว่า

“อ้อ เทือก หัน เถ่า อ้อ ฮัง ทัง
ไอ้ เตียว เซ็ง ค่วง มัง ชิด ชุก
หุข เจียม หล้วน บัวบ นัน เม้ง”

แปลความว่า จุนเมงที่จัดการ
ปกครองคนนั้น เมื่อถูกย้าย ไปแห่งอื่น
ราษฎรก็เสียใจมาก เช่นสมัยแผ่นดินกัน
เล่าทั้งเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดไควกี้ มี
ความทรนทานกว้างขวาง ไร่ไร่เครื่องทักเขา
กรรมพรหมนผู้กระทำผิด ครั้นเมื่อได้เลื่อน
ตำแหน่งยศ จะเข้า ไปรับ ราชการ ในพระ
นครหลวง พวกราษฎรพากันฮ้อนฮอน
จะขอให้อยู่ในเมืองนั้นอย่างเดิม บางคน
ถึงกับนอนขวางทางไม่ให้รถผ่านไป | แล
เที่ยวเบียดในสมัยแผ่นดินจิว ได้เคยแสดง
ปาฐกถาสั่งสอนราษฎรอยู่ภายใต้ต้นท่าพง
เสมอๆ ราษฎรมีความรักใคร่มาก เมื่อ
เคยเบียดถึงแก่กรรมแล้ว ราษฎรช่วยกัน
บำรุงต้นท่าทั้งต้นนั้นไว้จงกราม เพื่อเป็น
อนุสาวรีย์ แห่งคุณ ความดี ของผู้ เป็นหัว
หน้า การปก ครองเห็น ผู้ที่ได้รับความ
ชอบด้วยคำสั่งสอนของเขยวเบ็ก และ
ระลึกถึงบุญคุณของเขยวเบ็ก ไม่ใช่แค่
พวกบ้านใกล้เท่านั้น ถึงแม้ผู้ที่อยู่ห่าง
ไกล เมื่อได้ทราบกิตติคุณก็มีความคิดถึง
อย่างยิ่ง

况蒙拭拂惠瞻慈信難名
卧轍攀劉意對棠愛口口情

命徐唐也甫其京邸區春平

ท่อน ๒ มีความว่า

“เกียบ ซื่อ ซิว ชวง เตียว ฮัว ฮวง
เจ็ง เล้ง เต๋ เก่ กิม ชัง เกียบ
ฮุด ก้อ เต๋ โธ ฮือ ฮวง”

แปลความว่า เวลาที่น้องฟ้าไปอยู่ ภาวะ
แห่งองครักษ์แล้วจวนที่ไปกรม พระทานยศ
เลื่อนๆ คือตามฤกษ์ฤกษ์ กองเกอริ้วยศ
ที่รับและเห็นให้เป็นกลอยตา ทั้งความ
เมื่อย ถนนที่เสด็จพระราชดำเนินที่กรม
มีกระแสดา ดังที่เห็นว่ามีฝนกระแสดา
แปรปรายจากทะเลของฤกษ์

佳氣山川秀和風故令行
鈞陳霜騎肅御道雨師備

命徐唐也甫其京邸區春平

ท่อน ๓ มีความว่า

“กุด เกียง เว็ว โย้ง เบียม
นั้ ฮูบ เหว นัน เจ็ง เตียว
เจียม เล้ง เต๋ ฮือ กิม ฮิด
จือ เจียม เจ็ง”

แปลความว่า กุดเปลี่ยนใหม่องครักษ์
ไล่ดี พฤกษ์จากใต้มีความร่มรื่น ดัง
ผลของฤดูใบไม้ผลิที่ถึงของฤดูใบไม้
บานแจ่มใส เช่นเดียวกับพฤกษ์ชาติ และ
วิฤกษ์ที่อาศัยกันไว้ ในราช อุทกชนที่พา กัน
กำลังให้ไม่จนฤกษ์ฤกษ์ ด้วยความว่าถึง

祥回韶陽愛人隨草木榮
遙瞻望林苑今日過遷鶯

命徐唐也甫其京邸區春平

โคลงที่ ๔

โคลงบทนี้คัดจากโคลงของนารายณ์

ถวายเป็น นึกประพาศในแผ่นดินจีนมา
ก่อนหน้ซึ่งเมืองถวายพระเจ้าอยู่หัว ว่าเป็น
ด้วยการที่บ้านเมืองสุขสงบ มีความว่า

"สี่ จ้อ อ๊ว อี ยู่ ซือ ยู่ จิว
ยู่ ม้วย ล้าบ ซิบ มู ฤ: ถิว อี"

แปลความว่า: การที่บ้านเมืองร่มเย็น
เป็นปรกติสุขนั้น ก็โดยที่เมืองรุ่งเรือง
มีความเพียรประกอบด้วยความปรีชา
มารด พยายามคิดและจัดการให้ดีขึ้นทั้ง
ฝ่ายทหารและพลเรือนไม่หยุดหย่อน เมื่อ
จัดการปกครองภายในเรียบร้อย แล
ก็คิดผูกพัน ทหารที่เลี้ยง คือตั้ง ภายนอก
แล้ว ขอบใจรักความร่มเย็นตามสมัย

時之和矣惟思維修
文化內輯武功外悠

念昔庚辰東廣微由唐祚

โคลงที่ ๓

โคลงบทนี้เป็นตอนหนึ่งของโคลง
ของนารายณ์ถวาย นึกประพาศ ในแผ่นดิน
จีนขึ้น ซึ่งนารถถวายพระเจ้าอยู่หัว
ด้วยความสำนึกของพลเมือง มีความว่า

"เกา อ้อ ก้อ อี หวย จ้อ ถิว อี
บัก อี-วี ฤ: อี-วี ชุน ทิว"

แปลความว่า: บัดนี้เมืองสงบร่มเย็น
ประชาชนต่างประพฤติกตามคติธรรม
และเชื่อฟังอำนาจนาสุกสัน ของรัฐบาล
มีความโอบอ้อมอารีแก่กัน ทุกคนทุก
ทางสุจริตตามฐานะของตน ครั้น
ทุกคนชาติที่สืบไม่ขาดไปไม่เว้น มิ
คิดชาติแตกแยกเสียฤๅในบัดนี้ การ
รวมตัวของมันเช่นนี้ ก็เป็นเหตุด้วย
พระมหากรุณาธิคุณพระคุณพระคุณ
ที่บำรุงให้ ประชาชน ได้รับความร่ม
เย็นกัน ประชาชนจึงมีความจงรักภักดี
ปฏิบัติตามพระบรมราชโองการเช่นนี้

道之既由化之既柔
木以秋矣草以春抽

念昔庚辰東廣微由唐祚

โคลงที่ ๕

โคลงบทนี้ ทัดกับเรื่องกลึงซึ่งนารายณ์
ถวายเป็น พระเจ้าอยู่หัวองค์ พระราช
โอรสองค์ แรกเกิดในแผ่นดินจีน
แต่งถวาย พระราชโอรส เมื่อเวลาประสูติ
เพียงน้อยประสูติแล้วที่ พระ กำทักท้วง
อวลถึงประสูติออกมา แลก็เพียงก่อน
เกิด มีความว่า

"เดียม ฮัว ทู ไร อ้อ ชิว
เฮง อี อี-วี อี-วี อี-วี ฮี-วี"

แปลความว่า: เมื่อพระมหากษัตริย์พระ
ราชโอรสองค์แรกเกิดมา ผู้ใด
ที่มีความดีและมีสติปัญญา ประเพณี
ว่าพระมหากษัตริย์จะรับเพศที่ดีของประ
ชาชนที่ เกิด หรือดีพระโอรสที่สืบต่อ
มาแล้วผู้ใดกลึงโดยเจตนาแล้ว ประชา
ชน จะร้อง ประชากรถวาย พระพรชัย ให้
พระบรมวงศ์ ทั้งข้างในราชสมบัติเป็น
ถึงหมื่นครั้น แลจะวิเศษยิ่งกว่าสิ่ง
โลกนี้แล้วแลก็รุ่งเรืองอย่างว่า "อีก
สัก โลก: อ้อ ฮัว ฮัว ไร อ้อ อี ฮี-วี
ฮี-วี อี-วี ฮี-วี อี-วี"

แปลว่า: ทัดจากโคลงของนารายณ์ถวาย
ซึ่งแต่งถวาย พระราชโอรส เมื่อทรงเกิด
อาทวณี่ พระเจ้า หนัถ์ของอ้อ ฮี-วี ฮี-วี
อุทธาน

協風修駭天畀慶故典
淳曜古今皇慶故典

念昔庚辰東廣微由唐祚

โคลงที่ ๖

โคลงบทนี้เป็นตอนหนึ่งของโคลง
จากคำโคลงของนารายณ์ ถวาย
กัน ในแผ่นดินจีน ทัดกับถวายพระเจ้า
อยู่หัว ว่าเป็นพระมหากษัตริย์
เช่น มีความว่า

"อ้อ ฮัว ฮัว ฮี-วี อี-วี อี-วี ฮี-วี
อ้อ ฮี-วี อี-วี อี-วี อี-วี ฮี-วี"

แปลความว่า: บัดนี้พระมหากษัตริย์
ในธรรมที่มีสติปัญญา พลดีในสม
ภักดิ์ตามตามตามตาม (แต่จะ
อีกเรื่องก็คล้ายๆ ในที่นี้) ว่าด้วย
พลาญกระที่อ้อมที่ทศพลอยู่ประปรายของ
พระเวรนั้นมีมากมายทั่วทุกหนทุก
ที่ของไพร่ที่ประชาชนที่ขึ้น ได้ปกครอง
พระเจ้านแผ่นดินนี้ที่พระมหากษัตริย์
ให้ได้รับความร่มเย็นเช่นคนอื่น ที่มี
ต่างเขาคนนั้น

黃鵠清沼鳥萃萃林
濯鱗鼓翼振其音

念昔庚辰東廣微由唐祚

ตอน ๗ - สวรรค์

"คุณ จอก" จิน อีว ก็ เล่ง กวอ

เทียน อิม ลิก เซง บวน ซุน เออฮ

โจ ฮุน เหวอฮ ลือ โจย โจว อิม

โจ ฮุน เจียว ทา โมก เมง เทอฮ

แปลความว่า พระราชบัณฑิตพระราชา

สุวรรณภิงคาราท จักรพรรดิพระราชา

พระพรหม จักรพรรดิพระราชา

พระราชวิสุทธิกษัตริย์ เป็นราชโอรสพระราชา

กษัตริย์เป็นสวามิภักดิ์ประเทศให้ตั้ง

พระราชาเป็นมี ตั้งตั้งพระราชา

ยังมีในธรรมโดยด้วย รัก โค ได้มีพระราชา

คุณเจ้าพระราชา ลือ เทอฮ พระราชา

อิมก็ทักลือพระราชา พระราชาพระราชา

คุณพระราชา

君酢臣酬九重會天恩國慶萬壽延
祖孫兩舉千史宴使笑饒他其是肩

清乾隆帝御製于史宴使

โคลงที่ ๑

โคลงบทพระเจ้าคือองค์ของพระเจ้า
แผ่นดินจีนองค์ที่ ๕ แห่งราชวงศ์ซ่ง
ทรงพระราชนิพนธ์ เมื่อเวลาพระราชทาน
เลี้ยงพระเชษฐาอายุ ๕๐ ปีขึ้นไป ในงานพระ
ราชพิธีวันมงคลมหานก ซึ่งเป็นปีที่สวน
ราชสมบัติบรรจบครบรอบ ๕๐ พรรษา
พระราชทานนามการเลี้ยงฉลองนี้ว่า เวช
โหลว อิม แปลว่าพระประมุขแห่งชนจีน
จำนวนพัน โคลงบทนี้คือของทูล
ตอน ๑ - สวรรค์

"ทิว นี นือ ฮู เหวอ โจย ฮุน
เอ็ง ลือ ลือ กู เออฮ ทอ ลือ ฮู
เลอฮ ฮู ฮี เออ ฮู ลือ ฮู ฮู
เออฮ"

แปลความว่า แปลความว่า
โลกประจักษ์ชัดถึงพระราชา
ความจงรักภักดีต่อพระราชา
เลี้ยงพระเชษฐาที่ พระราชาคือพระ
บึงโหลวและ โคลงบทนี้คือของทูล
ในงานพระราชพิธีเลี้ยงฉลองพระ
กษัตริย์เป็นสวามิภักดิ์พระราชา
จำนวนพันแห่งแผ่นดินจีนพระราชา
อันเป็นการแปลกบถกบฏ

抽秘無頂夏驄好惟符實事紀卷延
道恩待陸誓垂曰訝至帝軒年

清乾隆帝御製于史宴使

ตอน ๗ - สวรรค์

ทอ ฮู เหวอ ลือ ฮุน เออฮ ฮู

ลือ ฮุน เออฮ ลือ ฮุน เออฮ ฮู

ลือ ฮุน เออฮ ลือ ฮุน เออฮ ฮู

ลือ ฮุน เออฮ ลือ ฮุน เออฮ ฮู

แปลความว่า โคลงบทนี้คือของทูล

พระราชา

พระราชา

พระราชา

พระราชา

พระราชา

พระราชา

พระราชา

พระราชา

พระราชา

พระราชา

พระราชา

利須寧得函相難在每修
潔辱當于已忠貞必動天

清乾隆帝御製于史宴使

โคลงที่ ๕

โคลงบท มาแล้วคือบทที่ ๕
ครั้งแผ่นดินจีนแผ่นดินจีน
พระราชาคือพระราชา

แปลความว่า โคลงบทนี้คือของทูล

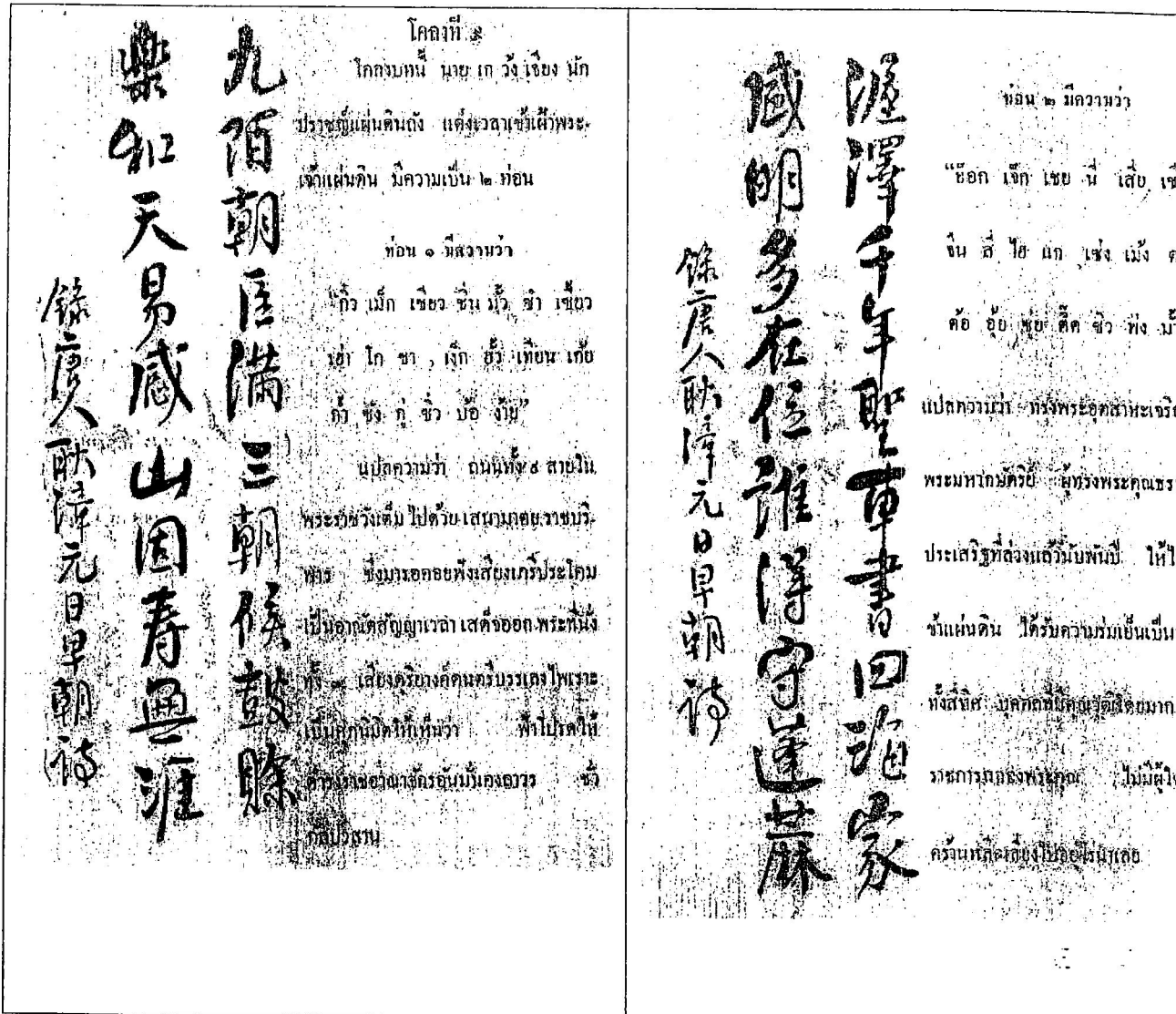
พระราชา

พระราชา

พระราชา

聖人重政教萬古意常傳
盡忠言為奉修身行乃先

清乾隆帝御製于史宴使

ผู้นุเคราะห์ภาพคำโคลงอักษรจีนจารึกป้าย 17 พระองค์ฯ : อาจารย์ ฉาวร สิกขโกศล

แหล่งที่มา กรมหมื่นทิพยลาภฤทธิยากร “พระราชวังบางปะอิน”

พิมพ์ในโอกาสพระราชทานเพลิงศพ ณ สุสานหลวงวัดเทพศิรินทราวาส ปีพุทธศักราช 2507

(พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวรับสั่งให้พิมพ์ขึ้นตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2462)

หมายเหตุ ศึกษาเนื้อหาคำโคลงตัวพิมพ์ได้ที่หน้า 225-233